

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

Кафедра кримінального права і криміналістики

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан юридичного факультету

проф. Пацурківський П. С.

26 серпня 2016 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ»

Підготовки: БАКАЛАВРА.

Галузі знань: 08 «Право».

Напрямок підготовки: 081 «Право».

Факультет: Юридичний.

Чернівці
2016 рік

Робоча програма дисципліни «Загальна кримінологія» для студентів за напрямом підготовки 081 «Право», 26 серпня 2016 року, складена на основі навчальної (типової) програми самостійного вибору. Протокол від 26 серпня 2016 року, № 1.

Розробники:

- кандидат юридичних наук, доцент **Гусар Леся Віталіївна.**
- асистент **Продан Тетяна Василівна.**

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри кримінального права і криміналістики Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича. Протокол №1 від 26 серпня 2016 року.

Завідувач кафедри
кримінального права і криміналістики

доц. Жаровська Г.П.

26 серпня 2016 року

Схвалено науково-методичною комісією юридичного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича за галуззю знань 081 «Право». Протокол №1 від 26 серпня 2016 року.

Голова
науково-методичної комісії

доц. Савчук С.В.

26 серпня 2016 року

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 3,5	Галузь знань 08 «Право»	Дисципліна самостійного вибору ВНЗ	
Модулів 2	Напрямок підготовки 081 «Право»	Рік підготовки:	
Змістових модулів 2		2-й	2-й
Індивідуальне науково-дослідне завдання:		Семестр	
Загальна кількість годин 105		3-й	3-й
Тижневих годин для денної форми навчання: Аудиторних Всього: 30 3 год./тиждень Самостійна робота студента Всього: 75 1,5 год./тиждень	Освітньо-кваліфікаційний рівень: «Бакалавр»	15 год.	
		Семінарські заняття	
		15 год.	
		2 год.	
		Лабораторні	
		- год.	
		Самостійна робота	
		75 год.	
Індивідуальні завдання:			
0 год.			
Вид контролю:			
залік			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – **1/7**

для заочної форми навчання – **1/10**

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Курс «Загальна кримінологія» є одним з нормативних курсів, які викладаються у юридичних вузах та на юридичних факультетах вищих навчальних закладів.

Даний нормативний курс є семестровим. Його викладання заплановане на восьмий семестр для студентів II курсу як денної, так і заочної форм навчання.

Вивчення нормативного курсу «Загальна кримінологія» пов'язане із необхідністю підготовки висококваліфікованих спеціалістів та являє собою невід'ємну, обов'язкову частину процесу навчання.

Концепція курсу передбачає проходження студентом у період навчання таких стадій: 1) формування уявлень про предмет курсу «Загальна кримінологія»; 2) формування знань про зміст елементів предмету курсу «Загальна кримінологія»; 3) оволодіння вміннями застосування кримінологічних знань в практичній діяльності.

Процес навчання будується з використанням активних методів поєднання аудиторних занять із самостійною роботою. Кожна тема доповнена завданнями для самостійної та індивідуально-дослідницької роботи. Виконання завдань покликане сприяти розвитку у студентів аналітичного мислення, вміння самостійно працювати з джерелами кримінологічної інформації, результатами кримінологічних досліджень, кримінологічними теоретичними та нормативно-правовими джерелами, вміння систематизувати отримані знання.

Мета курсу полягає у наданні студентам знань про злочинність, її причини та процес протидії їй.

У зв'язку з цим необхідним є виконання **завдань курсу**, які полягають у наданні студентам знань про: 1) науку кримінологію; 2) стан злочинності в світі та Україні; 3) причини злочинності в Україні; 4) особистість злочинця; 5) механізм злочинної поведінки; 6) кримінологічне дослідження; 7) наслідки злочинності; 8) кримінологічний прогноз; 9) протидію злочинності в Україні; 10) кримінологічну експертизу.

За результатами вивчення курсу «Загальна кримінологія» студенти повинні оволодіти такими компетенціями:

Знати:

1) основні поняття кримінології, її предмет і функції, її місце в системі наук, її відносно самостійні розділи та систему;

2) поняття злочинності, кількісні ознаки злочинності, якісні ознаки злочинності, поняття латентної злочинності, глобальну картину злочинності, рівень, структуру і динаміку злочинності в Україні, географію злочинності в Україні, сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні, сучасний стан насильницької злочинності в Україні, сучасний стан корисливої злочинності в Україні, сучасний стан необережної злочинності в Україні, сучасний стан організованої злочинності в Україні, сучасний стан економічної злочинності в Україні, сучасний стан наркозлочинності в Україні, сучасний стан рецидивної злочинності в Україні, сучасний стан екологічної злочинності в Україні;

3) поняття причинності злочинності як центральної проблеми кримінології, причини злочинності в Україні та світі, про вплив економічних відносин, соціальних відносин, політичних інтересів, соціально-психологічних проблем, організаційно-управлінських причин на злочинність, сутність процесу самодетермінації злочинності;

4) поняття особистості злочинця як центральної проблеми кримінології, структуру особистості злочинця, її соціально-демографічну характеристику, її соціально-психологічну характеристику, механізм співвідношення соціального і біологічного в особистості злочинця і злочинній поведінці, умовну класифікацію і типологію злочинців;

5) поняття механізму злочинної поведінки, процес мотивації злочину, роль конкретної ситуації в механізмі злочинної поведінки, процес планування злочину та його вчинення;

6) поняття кримінологічної інформації, кримінологічного аналізу, сутність програми кримінологічного дослідження, статистичні методи кримінологічних досліджень, сутність

вибіркового методу в кримінології, соціологічні методи кримінологічних досліджень, інші методи кримінологічних досліджень;

7) поняття соціальних наслідки злочинності та жертв злочинів, складові «ціни» злочинності, українські реалії «ціни» злочинності;

8) поняття кримінологічного прогнозування, прогнозування злочинності та його методи, прогнозування індивідуальної поведінки та його методи, прогнозування суспільно-небезпечної поведінки і криміналізації діянь;

9) поняття протидії злочинності, заходи протидії злочинності, суб'єктів протидії злочинності;

10) основні поняття кримінологічної експертизи: розвиток концептуальних ідей та методологічних засад, сутність, предмет, загальне поняття, методологію та методику кримінологічної експертизи, сутність правового регулювання кримінологічної експертизи проектів нормативно-правових актів, організацію запровадження та проведення кримінологічної експертизи проектів нормативно-правових актів.

Розуміти: 1) основні завдання кримінології; 2) природу злочинності в світі та Україні, та її наслідків; 3) сутність процесу дослідження злочинності, її прогнозування та протидії їй в Україні.

Вміти, використовуючи отримані знання: 1) оцінювати масштаби злочинності в Україні та світі; 2) виявляти причини та умови злочинності в Україні; 3) самостійно робити кримінологічні прогнози; 4) пропонувати ефективні заходи з протидії злочинності.

Після вивчення даного курсу студенти повинні бути здатними продовжити процес вивчення та науково-дослідної роботи проблем кримінології.

Основні форми контролю, який полягає в оцінці засвоєння навчального матеріалу:

- усне опитування;
- тести;
- залік.

3. СІТКА ГОДИН І ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

НЕ	Назва теми	Денна ФН		Заочна ФН	
		К-ть ЛГ	К-ть СГ	К-ть ЛГ	К-ть СГ
Модуль 1. ТЕОРЕТИЧНА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ					
1.1.	НАУКА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ	2	2	0,5	0,5
1.2.	ЗЛОЧИННІСТЬ	2	2	1	0,5
1.3.	ПРИЧИНИ ЗЛОЧИННОСТІ	1	1	0,5	-
1.4.	ОСОБИСТІТЬ ЗЛОЧИНЦЯ	1	1	1	0,5
1.5.	ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ	2	2		
Модуль 2. ОСОБЛИВА ЧАСТИНА ЗАГАЛЬНОЇ КРИМІНОЛОГІЇ					
2.1.	Призонізація. Рецидивна та професійна злочинність. Пенітенціарна злочинність.	2	2	1	-
2.2.	Злочинність неповнолітніх. Насильницька злочинність.	2	2	1	-
2.3	Наркозлочинність. Необережна злочинність. Організована злочинність.	3	3	1	-
Всього		15	15	6	2

4. ЗМІСТОВНО-ДІЯЛЬНІСНА СТРУКТУРА МОДУЛІВ

№ НЕ	Назва модуля (М) або навчального елемента (НЕ)	Зміст навчального елемента	Вид занять		Види діяльності та поточного контролю	Кількість балів за	Індивідуальні навчально-дослідницькі завдання (ІНДЗ) (за вибором)	Кількість балів за ІНДЗ	Кількість балів за НЕ
			Л	С					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Модуль 1. ТЕОРЕТИЧНА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ									
НЕ 1.1.	Наука Загальна кримінологія	Вступ до загальної кримінології. Предмет і функції кримінології. Кримінологія в системі наук. Відносно самостійні розділи кримінології. Система кримінології.	2	2	усне опитування	6			6
НЕ 1.2.	Злочинність	Поняття злочинності. Кількісні ознаки злочинності. Якісні ознаки злочинності. Латентна злочинність. Глобальна картина злочинності. Рівень, структура і динаміка злочинності в Україні. Географія злочинності в Україні. Сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні. Сучасний стан насильницької злочинності. Сучасний стан корисливої злочинності в Україні. Сучасний стан необережної злочинності в Україні. Сучасний стан організованої злочинності в Україні. Сучасний стан економічної злочинності в Україні. Сучасний стан наркозлочинності в Україні. Сучасний стан рецидивної злочинності в Україні. Сучасний стан екологічної злочинності в Україні.	2	2	усне опитування	10			10
НЕ 1.3.	Причини злочинності	Причинність злочинності як центральна проблема кримінології. Причини злочинності в Україні та світі. Економічні відносини і	1	1	усне опитування	6			6

		злочинність. Соціальні відносини і злочинність. Політичні інтереси і злочинність. Соціально-психологічні проблеми і злочинність. Організаційно-управлінські причини і злочинність. Самодетермінація злочинності.							
НЕ 1.4.	Особистість злочинця	Особистість злочинця як центральна проблема кримінології. Структура особистості злочинця. Соціально-демографічна характеристика. Соціально-психологічна характеристика. Співвідношення соціального і біологічного в особистості злочинця і злочинній поведінці. Умовна класифікація і типологія злочинців.	1	1	усне опитування	4			4
НЕ 1.5.	Протидія злочинності	Поняття протидії злочинності. Заходи протидії злочинності. Суб'єкти протидії злочинності.	2	2	усне опитування	4			4
Всього за модулем 1			8	8		30			30
Модуль 2. ПРАКТИЧНА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ									
НЕ 2.1.	Призонізація. Рецидивна професійна злочинність. Пенітенціарна злочинність.	Сучасний стан рецидивної злочинності в Україні. Українські реалії призонізації.	2	2	усне опитування	10			10
НЕ 2.2.	Злочинність неповнолітніх. Насильницька злочинність	Сучасний стан насильницької злочинності в Україні. Сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні.	2	2	усне опитування письмова робота	10			10
НЕ 2.3	Наркозлочинність. Необережна злочинність.	Сучасний стан необережної злочинності в Україні. Сучасний стан організованої	3	3	усне опитування	10			10

	Організована злочинність.	злочинності в Україні.Сучасний стан наркозлочинності в Україні.						
Всього за модулем 2			14	5		30		30
Всього за модулем 1-2			26	13		60		60
Модуль контрольний підсумковий (залік)								40
Всього балів								100

5. ПЛАНИ ЛЕКЦІЙ

Модуль 1. ТЕОРЕТИЧНА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ

НЕ 1.1. НАУКА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ

1. Вступ до загальної кримінології.
2. Предмет і функції загальної кримінології.
3. Загальна кримінологія в системі наук.
4. Відносно самостійні розділи загальної кримінології.
5. Система загальної кримінології.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. - С. 12-88.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 3-35.
3. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 9-75.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: учебник. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 19-37, 45-70, 75-81.
5. Нежурбіда С.І. Порівняльна кримінологія: галузь/напрямок кримінології чи самостійна наука? // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць. Вип. 533: Правознавство. – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2010. – 124. – С. 95-99.
6. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 65-86, 96-101.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
2. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
3. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
4. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
5. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
6. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
8. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
9. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
10. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
11. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
12. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
13. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.

14. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie überblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
15. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Übungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 1.2. ЗЛОЧИННІСТЬ

1. Поняття злочинності.
2. Кількісні ознаки злочинності.
3. Якісні ознаки злочинності.
4. Латентна злочинність.
5. Глобальна картина злочинності.
6. Рівень, структура і динаміка злочинності в Україні.
7. Географія злочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. - С. 122-181.
2. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – К.: Ін Юре, 2007. – 712 с. - С. 97-117, 137-170, 269-376, 424-451, 467-495, 516-583, 655-692.
3. Корнякова Т.В. Кримінологічні засади запобігання органами прокуратури злочинам проти довкілля: монографія / Т.В. Корнякова. – К.: Ін Юре, 2011. – 408 с. – С. 10-28, 158-210.
4. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 71-141, 439-447, 463-469, 482-493, 515-522, 596-607, 685-687, 726-739.
5. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 76-127, 305-309, 343-347, 381-397, 413-415, 466-468, 481-488, .
6. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: учебник. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 297-354, 382-386.
7. Нежурбида С.И. Теневая экономика: природа и механизм противодействия // Актуальні проблеми політики. Збірник наукових праць / Голов. ред. С.В.Ківалов; відп. за вип. Л.І.Кормич. – Одеса: ПП «Одеса», 2005. – Вип. 26. – 504 с. - С. 315-320.
8. Нежурбида С.І. Організована злочинність: природа і шлях протидії («механістичний» підхід) // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наук. праць. Вип. 282: Правознавство. – Чернівці: Рута, 2005. – 124 с. – С. 114-119.
9. Нежурбида С.І. Глобальна картина умисних вбивств: погляд крізь призму розвитку людського потенціалу // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наук. праць. Вип. 578: Правознавство. - Чернівці: ЧНУ, 2011. – 124 с. – С. 93-99.
10. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
11. Статистика МВС України 2005-2011.
12. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 102-111, 124-146, 201-205.
13. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.
14. The Globalization of Crime: A Transnational Organized Crime Threat Assessment 2010
15. UN Crime and Criminal Justice Statistics
16. UN 2011 Global Study on Homicide

17. UN International Statistics on Crime and Justice 2010
18. UN Global Illicit Drug Trends: 1999, 2000, 2001, 2002, 2003.
19. UN Global Report on Trafficking in persons 2009.
20. UN World Drug Reports: 1997, 2000, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011
21. UN Reports on World Crime Trends (State of Crime and Criminal Justice Worldwide 2010, World Crime Trends and Responses 2009, Non-Conflict Armed Violence in Global Burden of Armed Violence 2008, Crime and Criminal Justice Systems in Europe and North America 2008, Criminal Victimization in International Perspective 2007, Crime and Criminal Justice in Europe and North America 2003, Global Report on Crime and Justice 1999)
22. World Prison Population List: 1998, 1999, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009

Статистика

1. Преступность и правонарушения в СССР. Статистический сборник. 1989. - М.: Юрид. лит., 1990. – 112 с. – С. 26, 93.
2. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 1998 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 1999. - № 2(12). – С. 26-31. – С. 27.
3. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 1999 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2000. - № 2(18). – С. 24-31. – С. 25.
4. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2000 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2001. - № 4(26). – С. 20-29. – С. 21.
5. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2001 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2002. - № 4(32). – С. 15-21. – С. 16.
6. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2000 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2001. - № 4(26). – С. 21-22.
7. Розгляд судами загальної юрисдикції справ різних категорій протягом 1990-2000 рр. // Вісник Верховного Суду України. – 2002. - № 1(29). – С. 12-27. – С. 18.
8. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2001 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2002. - № 4(32). – С. 16-18.
9. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2002 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2003. - № 3 (37). – С. 40-56. - С. 43-45.
10. Статистика судимості та призначення мір кримінального покарання // Вісник Верховного Суду України. – 2003. - № 4(38). – С. 36-42. – С. 36-37.
11. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в I півріччі 2003 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2003. - № 5(39). – С. 23-39. – С. 24-26.
12. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2003 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2004. - № 5(45). – С. 23-40. - С. 25-27.
13. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2004 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2005. - № 5(57). – С. 23-35. - С. 24-25.
14. Аналіз роботи судів загальної юрисдикції в 2005 р. за даними судової статистики // Вісник Верховного Суду України. – 2006. - № 6(70). – С. 33-48. - С. 34-40.
15. Статистичні дані про стан здійснення правосуддя в Україні у 2005 році – К.: Верховний Суд України, Управління узагальнення судової практики, 2006. – 50 с. – С. 37-38.
16. Стан здійснення судочинства судами загальної юрисдикції в 2006 р. (за даними судової статистики) // Вісник Верховного Суду України. – 2007. - № 6(82). – С. 30-44. – С. 32.
17. Стан здійснення судочинства судами загальної юрисдикції у 2007 р. // Вісник Верховного Суду України. – 2008. - № 6(94).
18. Аналіз стану здійснення судочинства судами загальної юрисдикції в 2008 р. // Вісник Верховного Суду України. - № 5(105).
19. Аналіз стану здійснення судочинства судами загальної юрисдикції в 2009 р. (за даними судової статистики) // Вісник Верховного Суду України. – 2010. - № 5(117).

20. Аналіз стану здійснення судочинства судами загальної юрисдикції у 2010 р. (за даними судової статистики) // Вісник Верховного Суду України. – 2011. - № 5(129).

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Мацкевич И.М. Преступность военнослужащих (Криминологические и социально-правовые проблемы): Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. – М., 2000. - 357 с.
2. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
3. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
4. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
5. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
6. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
8. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
9. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. МЬller, 663 S.
10. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. МЬller, 1256 S.
11. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
12. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
13. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
14. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
15. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie Iberblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
16. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Ibungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 1.3. ПРИЧИНИ ЗЛОЧИННОСТІ

1. Причинність злочинності як центральна проблема кримінології.
2. Причини злочинності в Україні та світі.
3. Економічні відносини і злочинність.
4. Соціальні відносини і злочинність.
5. Політичні інтереси і злочинність.
6. Соціально-психологічні проблеми і злочинність.
7. Організаційно-управлінські причини і злочинність.
8. Самодетермінація злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. - С. 183-232.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 179-216.
3. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 177-199.

4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: учебник. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 459-594.
5. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 233-344.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Волков Б.С. Детерминистическая природа преступного поведения / Б.С. Волков. – Казань: Издательство Казанского университета, 1975. – 110 с.
2. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
3. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
4. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
5. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
6. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
8. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
9. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мyller, 663 S.
10. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мyller, 1256 S.
11. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
12. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
13. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
14. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
15. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie überblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
16. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Übungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 1.4. ОСОБИСТІТЬ ЗЛОЧИНЦЯ

1. Особистість злочинця як центральна проблема криминології.
2. Структура особистості злочинця.
3. Соціально-демографічна характеристика.
4. Соціально-психологічна характеристика.
5. Співвідношення соціального і біологічного в особистості злочинця і злочинній поведінці.
6. Умовна класифікація і типологія злочинців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української криминології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української криминологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. - С. 233-276.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 274-306.
3. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 128-148.

4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: учебник. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 595-662.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
2. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
3. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
4. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
5. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
6. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
8. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
9. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
10. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
11. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
12. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
13. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
14. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie bberblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
15. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *lbungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

1. *Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 1.5. ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ

1. Поняття протидії злочинності.
2. Заходи протидії злочинності.
3. Суб'єкти протидії злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української криминології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української криминологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. - С. 318-364.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 317-396.
3. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 278-304.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: учебник. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 915-975.
5. Нежурбіда С.І. Роль суду в протидії злочинності // Судово-правова реформа в Україні: проблеми та перспективи: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 200-річчю Крайового суду Буковини, 26-28 травня 2004 року. – Чернівці: 2004. – 328 с. – С. 246-261.
6. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 376-389.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
2. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
3. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
4. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
5. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
6. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
8. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
9. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
10. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
11. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
12. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
13. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
14. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie Iberblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
15. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Ьbungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

Модуль 2. ОСОБЛИВА ЧАСТИНА КРИМІНОЛОГІЇ

НЕ 2.1. ПРИЗОНІЗАЦІЯ. РЕЦИДИВНА ТА ПРОФЕСІЙНА ЗЛОЧИННІСТЬ. ПЕНІТЕНЦІАРНА ЗЛОЧИННІСТЬ

1. Глобальна картина майнової злочинності в світі.
2. Глобальна картина призонізації населення в світі.
3. Сучасний стан рецидивної злочинності в Україні.
4. Професіона злочинність: поняття, види.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 3: Практична кримінологія. – К.: Ін Юре, 2008. – 320 с. - С. 6-142.
2. Кримінологія. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 35-58, 107-114.
3. Кримінологія: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 216-248.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской кримінологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 233-245, 268-295.
5. Шнайдер Г.Й. Кримінологія: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 24-31, 102-107.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.

2. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
3. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
4. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
5. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
6. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
8. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
9. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
10. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
11. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
12. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
13. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
14. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie bberblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
15. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Bbungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 2.2. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ. НАСИЛЬНИЦЬКА ЗЛОЧИННІСТЬ.

1. Глобальна картина насильницької злочинності в світі.
1. Сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні.
2. Сучасний стан насильницької злочинності в Україні.
3. Сучасний стан корисливо-насильницької злочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
2. Статистика МВС України 2005-2011.
3. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.

ЛІТЕРАТУРА

1. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 200-215.
2. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 747-798.
3. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 346.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
2. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
3. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
4. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
5. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
6. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.

7. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
8. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
9. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
10. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
11. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
12. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
13. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
14. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie Iberblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
15. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Ibungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

НЕ 2.3. НАРКОЗЛОЧИННІСТЬ. НЕОБЕРЕЖНА ЗЛОЧИННІСТЬ. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ.

1. Сучасний стан необережної злочинності в Україні.
2. Сучасний стан організованої злочинності в Україні.
3. Сучасний стан економічної злочинності в Україні.
4. Сучасний стан наркозлочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 3: Практична кримінологія. – К.: Ін Юре, 2008. – 320 с. - С. 144-188.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. - С. 388-391.
3. Криминология: Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 249-277.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 799-841.
5. Нежурбіда С.І. Щодо питання про предмет кримінологічного прогнозування // Актуальні проблеми політики. Збірник наукових праць / Голов. ред. С.В.Ківалов; відп. за вип. В.М.Др'омін. – Одеса: Фенікс, 2004. – Вип. 20. – 382 с. – С. 251-255.
6. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. ред. и с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 186-201.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Аванесов Г.А. Теория и методология криминологического прогнозирования / Г.А. Аванесов. – М: Юрид.лит, 1972. – 334 с.
2. Вицин С.Е. Моделирование в криминологии / С.Е. Вицин. – М., 1973. – 104 с.
3. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
4. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
5. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
6. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
7. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
8. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
9. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.

10. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Müller, 663 S.
11. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch*. 3. Auflage. Müller, 1256 S.
12. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
13. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
14. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie*. 3. Auflage. Beck, 325 S.
15. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
16. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie Überblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
17. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *Übungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

6.ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Модуль 1. ТЕОРЕТИЧНА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ

НЕ 1.1. НАУКА ЗАГАЛЬНА КРИМІНОЛОГІЯ

1. Вступ до загальної кримінології.
2. Предмет і функції загальної кримінології.
3. Загальна кримінологія в системі наук.
4. Система загальної кримінології.
5. Історія розвитку кримінологічної науки в Україні (до 1991 року).
6. Сучасна українська кримінологія: стан, проблеми і завдання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. – С. 12-88.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 3-35.
3. Криминология: Учебник / Под_анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 9-75.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 19-37, 45-70, 75-81.
5. Нежурбіда С.І. Порівняльна кримінологія: галузь/напрямок кримінології чи самостійна наука? // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць. Вип. 533: Правознавство. – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2010. – 124. – С. 95-99.
6. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 65-86, 96-101.

НЕ 1.2. ЗЛОЧИННІСТЬ

ЗАНЯТТЯ № 1

2. Поняття злочинності.
3. Кількісні ознаки злочинності.
4. Якісні ознаки злочинності.
5. Латентна злочинність.
6. Рівень, структура і динаміка злочинності в Україні.
7. Географія злочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. – С. 122-181.
2. Кримінология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА·М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 71-141, 439-447, 463-469, 482-493, 515-522, 596-607, 685-687, 726-739.
3. Кримінология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристь, 2002. – 686 с. – С. 76-127, 305-309, 343-347, 381-397, 413-415, 466-468, 481-488, .
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминалогии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 297-354, 382-386.
5. Нежурбіда С.І. Глобальна картина умисних вбивств: погляд крізь призму розвитку людського потенціалу // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наук. Праць. Вип. 578: Правознавство. – Чернівці: ЧНУ, 2011. – 124 с. – С. 93-99.
6. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
7. Статистика МВС України 2005-2011.
8. Шнайдер Г.Й. Кримінология: Пер. С нем. / Под общ. _анд. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 102-111, 124-146, 201-205.
9. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.
10. The Globalization of Crime: A Transnational Organized Crime Threat Assessment 2010
11. UN Crime and Criminal Justice Statistics
12. UN 2011 Global Study on Homicide
13. UN International Statistics on Crime and Justice 2010
14. UN Global Illicit Drug Trends: 1999, 2000, 2001, 2002, 2003.
15. UN Global Report on Trafficking in persons 2009.
16. UN World Drug Reports: 1997, 2000, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011
17. UN Reports on World Crime Trends (State of Crime and Criminal Justice Worldwide 2010, World Crime Trends and Responses 2009, Non-Conflict Armed Violence in Global Burden of Armed Violence 2008, Crime and Criminal Justice Systems in Europe and North America 2008, Criminal Victimization in International Perspective 2007, Crime and Criminal Justice in Europe and North America 2003, Global Report on Crime and Justice 1999)
18. World Prison Population List: 1998, 1999, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009

НЕ 1.3. ПРИЧИНИ ЗЛОЧИННОСТІ

1. Причинність злочинності як центральна проблема кримінології.
2. Причини злочинності в Україні та світі.
3. Економічні відносини і злочинність.
4. Соціальні відносини і злочинність.
5. Політичні інтереси і злочинність.
6. Соціально-психологічні проблеми і злочинність.
7. Організаційно-управлінські причини і злочинність.
8. Самодетермінація злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. – С. 183-232.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА·М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 179-216.
3. Криминология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 177-199.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 459-594.
5. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 233-344.

НЕ 1.4. ОСОБИСТІТЬ ЗЛОЧИНЦЯ

1. Особистість злочинця як центральна проблема кримінології.
2. Структура особистості злочинця.
3. Соціально-демографічна характеристика.
4. Соціально-психологічна характеристика.
5. Співвідношення соціального і біологічного в особистості злочинця і злочинній поведінці.
6. Умовна класифікація і типологія злочинців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. – С. 233-276.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА·М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 274-306.
3. Криминология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 128-148.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 595-662.

НЕ 1.5. ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ

1. Поняття протидії злочинності.
2. Заходи протидії злочинності.
3. Суб'єкти протидії злочинності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с. – С. 318-364.
2. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 317-396.
3. Криминология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 278-304.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 915-975.
5. Нежурбіда С.І. Роль суду в протидії злочинності // Судово-правова реформа в Україні: проблеми та перспективи: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 200-річчю Крайового суду Буковини, 26-28 травня 2004 року. – Чернівці: 2004. – 328 с. – С. 246-261.
6. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 376-389.

НЕ 2.1. ПРИЗОНІЗАЦІЯ. РЕЦИДИВНА ТА ПРОФЕСІЙНА ЗЛОЧИННІСТЬ. ПЕНІТЕНЦІАРНА ЗЛОЧИННІСТЬ

1. Глобальна картина майнової злочинності в світі.
2. Глобальна картина прizonізації населення в світі.
3. Сучасний стан рецидивної злочинності в Україні.
4. Професіона злочинність: поняття, види.

ЛІТЕРАТУРА

1. Криминология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 200-215.
2. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 747-798.
3. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 346.

НЕ 2.2. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ. НАСИЛЬНИЦЬКА ЗЛОЧИННІСТЬ.

1. Глобальна картина насильницької злочинності в світі.
2. Сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні.
3. Сучасний стан насильницької злочинності в Україні.
4. Сучасний стан корисливо-насильницької злочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
2. Статистика МВС України 2005-2011.
3. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 3: Практична кримінологія. – К.: Ін Юре, 2008. – 320 с. – С. 144-188.
2. Кримінологія. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784. – С. 388-391.
3. Кримінологія: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристъ, 2002. – 686 с. – С. 249-277.
4. Лунеев В.В. Курс мировой и российской кримінологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с. – С. 799-841.
5. Нежурбіда С.І. Щодо питання про предмет кримінологічного прогнозування // Актуальні проблеми політики. Збірник наукових праць / Голов. _анд. С.В.Ківалов; відп. За _анд. В.М.Дрьомін. – Одеса: Фенікс, 2004. – Вип. 20. – 382 с. – С. 251-255.
6. Шнайдер Г.Й. Кримінологія: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с. – С. 186-201.

НЕ 2.3. НАРКОЗЛОЧИННІСТЬ. НЕОБЕРЕЖНА ЗЛОЧИННІСТЬ. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ.

1. Сучасний стан необережної злочинності в Україні.
2. Сучасний стан організованої злочинності в Україні.
3. Сучасний стан економічної злочинності в Україні.
4. Сучасний стан наркозлочинності в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
2. Статистика МВС України 2005-2011.
3. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.

7. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1.1. Наука кримінологія. 1. Визначте відносно самостійні розділи кримінології. 2. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з психологією. 3. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з соціологією. 4. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з математикою. 5. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з педагогікою. 6. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з девіантологією. 7. Розкрийте взаємозв'язок кримінології з конфліктологією.	7
2	Тема 1.2. Злочинність. 1. Охарактеризуйте сучасний стан торгівлі людьми в Україні. 2. Охарактеризуйте сучасний стан незаконного обігу зброї в Україні. 3. Охарактеризуйте сучасний стан хуліганства в Україні. 4. Охарактеризуйте сучасний стан крадіжок в Україні. 5. Охарактеризуйте сучасний стан грабежів в Україні. 6. Охарактеризуйте сучасний стан розбоїв в Україні. 7. Охарактеризуйте сучасний стан шахрайства в Україні. 8. Охарактеризуйте сучасний стан контрабанди в Україні. 9. Охарактеризуйте сучасний стан вимагання в Україні.	10
3	Тема 1.3. Причини злочинності. 1. Охарактеризуйте теорії аномії/напруження. 2. Охарактеризуйте теорії культурної девіантності. 3. Охарактеризуйте теорії контролю. 4. Охарактеризуйте теорії соціальної реакції. 5. Охарактеризуйте теорії стигматизації. 6. Охарактеризуйте біосоціальні теорії.	8
4	Тема 1.4. Особистість злочинця. 1. Портрет особи рецидивіста. 2. Портрет жінки-злочинниці. 3. Портрет неповнолітнього злочинця. 4. Портрет особи, яка вчиняє насильницькі злочини. 5. Портрет особи, яка вчиняє корисливі злочини.	8
5	Тема 1.5. Механізм злочинної поведінки. 1. Мотивація злочинної поведінки неповнолітніх. 2. Мотивація злочинної поведінки жінок. 3. Мотивація злочинної поведінки осіб, які вчиняють насильницькі злочини.	7
6	Тема 2.1. Кримінологічне дослідження. 1. Характеристика методів, які можуть бути обрані для дослідження організованої злочинності. 2. Вибірковий метод при дослідженні насильницької злочинності.	5
7	Тема 2.2. Наслідки злочинності. 1. Методологія визначення «ціни» злочинності. 2. Розрахунок «ціни» насильницької злочинності в Україні. 3. Розрахунок «ціни» корисливої злочинності в Україні.	5
	Тема 2.3. Кримінологічний прогноз. 1. Надайте кримінологічний прогноз крадіжок в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.	

8	<p>Надайте кримінологічний прогноз грабежів в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>6. Надайте кримінологічний прогноз розбоїв в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>7. Надайте кримінологічний прогноз шахрайств в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>8. Надайте кримінологічний прогноз умисних вбивств в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>9. Надайте кримінологічний прогноз зґвалтувань в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>10. Надайте кримінологічний прогноз умисних тяжких тілесних ушкоджень в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>11. Надайте кримінологічний прогноз хабарництва в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p> <p>Надайте кримінологічний прогноз бандитизму в Чернівецькій області на 2015-2018 рр.</p>	8
9	<p>Тема 2.4. Протидія злочинності.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Протидія насильницької злочинності. 2. Протидія злочинності неповнолітніх. 3. Протидія жіночої злочинності. 4. Протидія корисливої злочинності. 5. Протидія організованої злочинності. 	8
10	<p>Тема 2.5. Кримінологічна експертиза.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ознайомтесь із нормативно-правовими актами, що регулюють проведення кримінологічних експертиз в зарубіжних країнах. 2. Ознайомтесь із порядком проведення кримінологічної експертизи проектів нормативно-правових актів в зарубіжних країнах. 3. Проаналізуйте розвиток концептуальних ідей про кримінологічну експертизу. 4. Проаналізуйте розвиток методологічних засад проведення кримінологічних експертиз. 5. Охарактеризуйте предмет кримінологічної експертизи. 6. Проведіть кримінологічну експертизу Податкового кодексу України. 7. Проведіть кримінологічну експертизу Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції». 8. Проведіть кримінологічну експертизу Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності». 9. Проведіть кримінологічну експертизу Закону України «Про заборону грального бізнесу в Україні». 10. Проведіть кримінологічну експертизу Сімейного кодексу України. 	9
	Разом	75

8. СПИСОК УКРАЇНО- ТА РОСІЙСЬКОМОВНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Барановский Н.А. Методология криминологической экспертизы проектов нормативно-правовых актов / Н.В. Барановский // Юстиция Беларуси. – 2006. – №5. – С. 56-62.
2. Барановский Н.А. Основы научно-практической методики криминологической экспертизы проектов нормативных правовых актов: проблемы и пути их решения / Н. Барановский // Юстиция Беларуси. – 2007. – №2. – С. 76-84.
3. Бодак А., Бажанов О. Проблемы криминологической экспертизы / А. Бодак, О. Бажанов // Юстиция Беларуси. – 2005. - №4. – С. 65-66.
4. Бородин С.В., Лунеев В.В. О криминологической экспертизе законов и иных нормативно-правовых актов / С.В. Бородин, В.В. Лунеев // Государство и право. – 2002. - №6. – С. 40-45.
5. Джужа О. Кримінологічна експертиза як засіб удосконалення законотворчого процесу / О. Джужа, А. Кирилук // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією. – 2003. - №8. – С. 125-137.
6. Джужа О. Кримінологічна експертиза як один з напрямків кримінологічної практики / О. Джужа, А. Кирилук // Право України. – 2003. – № 10. – С. 68-74.
7. Дятлова В. Криминологическая экспертиза как специальная мера предупреждения преступности / В. Дятлова // Юстиция Беларуси. – 2006. - №5. – С. 38-40.
8. Етіологія злочину : Теорії, аналіз, результат : монографія / Сергій Нежурбіда. – Чернівці : Друк Арт, 2013. – 432 с.
9. Задиран С. Криминологическая экспертиза проектов нормативно-правовых актов: современный этап нормативного обеспечения и общие подходы к методике проведения / С. Задиран // Юстиция Беларуси. – 2006. – №1. – С.41-44.
10. Задиран С. Прогнозирование реализуемости правовых норм в процессе проведения криминологической экспертизы проектов нормативных правовых актов / С. Задиран // Юстиция Беларуси. – 2006. – №9. – С. 63-67.
11. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – К.: Ін Юре, 2007. – 424 с.
12. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – К.: Ін Юре, 2007. – 712 с.
13. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. Кн. 3: Практична кримінологія. – К.: Ін Юре, 2008. – 320 с.
14. Закалюк А.П. Методологічні проблеми підвищення якості законотворення в Україні засобами науково-кримінологічної експертизи / А.П. Закалюк // Вісник Академії правових наук України. – 1996. - №7. – С. 68-77.
15. Закалюк А.П. Про запровадження в Україні кримінологічної експертизи / А.П. Закалюк // Право України. – 1999. - № 7. – С. 104.
16. Закалюк А.П. Про правове регулювання та порядок проведення кримінологічної експертизи проектів законодавчих актів / А.П. Закалюк / Питання боротьби зі злочинністю: Зб. Наук, праць НДІ вивчення проблем злочинності. – Харків, 1998. – С. 96-124.
17. Запобігання злочинності в регіонах України.: концептуально-методологічний та прaksiологічний вимір: монографія. – Одеса: ОДУВС, 2014. – 416 с.
18. Корнякова Т.В. Кримінологічні засади запобігання органами прокуратури злочинам проти довкілля: монографія / Т.В. Корнякова. – К.: Ін Юре, 2011. – 408 с.
19. Криминология. Учебник для юридических вузов. Под общей редакцией доктора юридических наук, профессора А.И. Долговой. – М.: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. – 784.
20. Криминология: Учебник / Под _анд. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. – 2-е _ан., перераб. И доп. – М.: Юристь, 2002. – 686 с.

21. Кримінологічний довідник; за наук. Ред. д-ра юрид наук, професора, академіка НАПрН України Бандурки О. М. ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, професора Джужі О. М. і д-ра юрид. наук, професора Литвинова О. М.: довідкове видання. – Х. : Діса плюс, 2013 . – С. 412 з іл.
22. Кримінологія. Навчально-методичний посібник / В.М. Дрьомін, Ж.В. Мандриченко, Т.В. Мельничук, Ю.О. Стрелковська, А.І. Марчук, А.І. Ізовіна, С.А. Ілько, Н.О. Федчук, В.Я. Цитряк. – Одеса: Національний університет «Одеська юридична академія», 2015. – 140 с.
23. Кримінологія. Науково-практичний посібник / О.С. Стеблинська. – К.: Інститут вкримінально-виконавчої служби, 2014. – 126 с.
24. Кримінологія. Підручник/ В.В. Голіна, Б.М. Головкін, М.Ю. Валуйська, О.В. Лисодєд та ін.; за ред. В.В. Голіни і Б.М. Головкіна. – Х.: Право, 2014 - 513 с.
25. Кримінологія: Навчальний посібник \ М.П. Федоров; Укоопспілка, Львівська комерц. Акад. – Львів: вид-во Львів. Комерц. Акад., 2015. – 351 с.
26. Кримінологія: Навчальний посібник для підготовки до екзамену/ Т.В. Корнякова, Н.С. Юзікова. – Дніпропетровськ, 2015. – 100 с.
27. Кримінологія: питання та відповіді/ Авдєєв О.О. та ін.; МВС України, Харків: Вид-во «Золота миля», 2015. – 323 с.
28. Лунеев В.В. Курс мировой и российской криминологии: ученик. В 2 т. Т. 1. Общая часть / В.В. Лунеев. – М.: Юрайт, 2011. – 1003 с.
29. Мацкевич И.М. Преступность военнослужащих (Криминологические и _анд._зм_правовые проблемы): Дис. ... д-ра юрид. Наук: 12.00.08. – М., 2000. - 357 с.
30. Нежурбида С.И. Теневая экономика: природа и _анд._зм_противодействия // Актуальні проблеми політики. Збірник наукових праць / Голов. _анд. С.В.Ківалов; відп. За _анд. Л.І.Кормич. – Одеса: ПП «Одеса», 2005. – Вип. 26. – 504 с. – С. 315-320.
31. Нежурбида С.І. Глобальна картина умисних вбивств: погляд крізь призму розвитку людського потенціалу // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наук. Праць. Вип. 578: Правознавство. – Чернівці: ЧНУ, 2011. – 124 с. – С. 93-99. Нежурбида С.І. Організована злочинність: природа і шлях протидії («механістичний» підхід) // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наук. Праць. Вип. 282: Правознавство. – Чернівці: Рута, 2005. – 124 с. – С. 114-119.
32. Нежурбида С.І. Порівняльна кримінологія: галузь/напрямок кримінології чи самостійна наука? // Науковий вісник Чернівецького університету: Збірник наукових праць. Вип. 533: Правознавство. – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2010. – 124. – С. 95-99.
33. Нежурбида С.І. Щодо питання про предмет кримінологічного прогнозування // Актуальні проблеми політики. Збірник наукових праць / Голов. _анд. С.В.Ківалов; відп. За _анд. В.М.Дрьомін. – Одеса: Фенікс, 2004. – Вип. 20. – 382 с. – С. 251-255.
34. Орлов Ю.В. Кримінологічна експертиза нормативно-правових актів і їх проектів: науково-методичне забезпечення: автореф. _анд. ... _анд.. Юрид. Наук: 12.00.08 / Ю.В. Орлов; Держ. НДІ М-ва внут. Справ України. – К., 2010. – 21 с. Статистика Верховного Суду України 2002-2011.
35. Статистика МВС України 2005-2011.
36. Стратегія і тактика протидії злочинності: Монографія / О.М. Бандурка, О.М. Литвинов. – Харків: Вид-во «Золота миля», 2012. – 287 с.
37. Шнайдер Г.Й. Криминология: Пер. с нем. / Под общ. Ред. И с предисл. Л.О. Иванова. – М.: «Прогресс»-«Универс», 1994. – 504 с.

СПИСОК АНГЛОМОВНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Davis, Mark Stephen (2002). *The Concise Dictionary of Crime and Justice*. SAGE, 286 p.
2. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2001). *The Sage Dictionary of Criminology*. SAGE, 336 p.
3. Mc Laughlin, Eugene; Muncie, John (2006). *The Sage Dictionary of Criminology. Second Edition*. SAGE, 504 p.
4. Mushanga, Mwene (2008). *Dictionary of Criminology*. Fountain Publishers, 204 p.
5. Nash, Jay Robert (1994). *Dictionary of Crime*. Palgrave Macmillan, 433 p.
6. Nezhurbida S. [2007]. *Criminal victimization in Ukraine: analysis of statistical data*. Rivista di Criminologia, Vittimologia e Sicurezza, I (3): 53-65.
7. Puri R.C. (1992). *Dictionary of Criminology*. Mittal Publications, 227 p.
8. Rush, George; Torres, Sam (2001). *The Encyclopedie Dictionary of Criminology*. Copperhouse, 185 p.
9. The Globalization of Crime: A Transnational Organized Crime Threat Assessment 2010.
10. UN Crime and Criminal Justice Statistics.
11. UN 2011 Global Study on Homicide.
12. UN International Statistics on Crime and Justice 2010.
13. UN Global Illicit Drug Trends: 1999, 2000, 2001, 2002, 2003.
14. UN Global Report on Trafficking in persons 2009.
15. UN World Drug Reports: 1997, 2000, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011.
16. UN Reports on World Crime Trends (State of Crime and Criminal Justice Worldwide 2010, World Crime Trends and Responses 2009, Non-Conflict Armed Violence in Global Burden of Armed Violence 2008, Crime and Criminal Justice Systems in Europe and North America 2008, Criminal Victimization in International Perspective 2007, Crime and Criminal Justice in Europe and North America 2003, Global Report on Crime and Justice 1999).
17. World Prison Population List: 1998, 1999, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009.

СПИСОК НІМЕЦЬКОМОВНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Kaiser, Gunther (1993). *Kriminologie: eine Einführung in die Grundlagen*. Мьller, 663 S.
2. Kaiser, Gunther (1996). *Kriminologie: Ein Lehrbuch. 3. Auflage*. Мьller, 1256 S.
3. Kunz, Karl Ludwig (2004). *Kriminologie*. UTB, 476 S.
4. Liebl, Karlhans (2007). *Kriminologie im 21. Jahrhundert*. VS Verlag, 228 S.
5. Meier, Bernd-Dieter (2007). *Kriminologie. 3. Auflage*. Beck, 325 S.
6. Schneider, Hans Joachim (1993). *Einführung in die Kriminologie*. Walter de Gruyter, 369 S.
7. Schneider, Hans Joachim (2001). *Kriminologie für das 21. Jahrhundert. Schwerpunkte und Fortschritte der internationalen Kriminologie I berblick und Diskussion*. Lit Verlag, 600 S.
8. Schneider, Ursula; Schneider, Hans Joachim (1995). *I bungen in Kriminologie, Jugendstrafrecht, Strafvollzug*. Walter de Gruyter, 388 S.

9. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ЗАЛІКУ

1. Предмет і функції кримінології.
2. Кримінологія в системі наук.
3. Відносно самостійні розділи кримінології.
4. Система кримінології.
5. Історія розвитку кримінологічної науки в Україні (до 1991 року).
6. Сучасна українська кримінологія: стан, проблеми і завдання.
7. Поняття злочинності.
8. Кількісні ознаки злочинності.
9. Якісні ознаки злочинності.
10. Латентна злочинність.
11. Глобальна картина насильницької злочинності в світі.
12. Глобальна картина майнової злочинності в світі.
13. Глобальна картина призонізації населення в світі.
14. Рівень, структура і динаміка злочинності в Україні.
15. Географія злочинності в Україні.
16. Сучасний стан злочинності неповнолітніх в Україні.
17. Географія злочинності неповнолітніх в Україні.
18. Причини злочинності неповнолітніх в Україні.
19. Сучасний стан насильницької злочинності.
20. Географія насильницької злочинності.
21. Причини насильницької злочинності в Україні.
22. Сучасний стан корисливої злочинності в Україні.
23. Географія корисливої злочинності в Україні.
24. Причини корисливої злочинності в Україні.
25. Сучасний стан необережної злочинності в Україні.
26. Географія необережної злочинності в Україні.
27. Причини необережної злочинності.
28. Сучасний стан організованої злочинності в Україні.
29. Географія організованої злочинності в Україні.
30. Причини організованої злочинності в Україні.
31. Сучасний стан економічної злочинності в Україні.
32. Географія економічної злочинності в Україні.
33. Причини економічної злочинності в Україні.
34. Сучасний стан наркозлочинності в Україні.
35. Географія наркозлочинності в Україні.
36. Причини наркозлочинності в Україні.
37. Сучасний стан рецидивної злочинності в Україні.
38. Географія рецидивної злочинності в Україні.
39. Причини рецидивної злочинності в Україні.
40. Сучасний стан екологічної злочинності в Україні.
41. Географія екологічної злочинності в Україні.
42. Причини екологічної злочинності в Україні.
43. Причинність злочинності як центральна проблема кримінології.
44. Причини злочинності в Україні та світі.
45. Економічні відносини і злочинність.
46. Соціальні відносини і злочинність.
47. Політичні інтереси і злочинність.
48. Соціально-психологічні проблеми і злочинність.
49. Організаційно-управлінські причини і злочинність.
50. Самодетермінація злочинності.
51. Особистість злочинця як центральна проблема кримінології.

52. Структура особистості злочинця.
53. Соціально-демографічна характеристика особистості злочинця.
54. Соціально-психологічна характеристика особистості злочинця.
55. Співвідношення соціального і біологічного в особистості злочинця і злочинній поведінці.
56. Умовна класифікація і типологія злочинців.
57. Поняття механізму злочинної поведінки.
58. Мотивація злочину в механізмі злочинної поведінки.
59. Роль конкретної ситуації в механізмі злочинної поведінки.
60. Планування злочину в механізмі злочинної поведінки.
61. Вчинення злочину в механізмі злочинної поведінки.
62. Кримінологічна інформація: поняття і види.
63. Джерела кримінологічної інформації: поняття і види.
64. Кримінологічний аналіз: поняття і мета.
65. Сутність програми кримінологічного дослідження.
66. Статистичні методи кримінологічних досліджень.
67. Вибірковий метод в кримінології.
68. Соціологічні методи кримінологічних досліджень.
69. Інші (крім статистичних, соціологічних та вибіркового) методи кримінологічних досліджень.
70. Соціальні наслідки злочинності: поняття та види.
71. Жертви злочинів: поняття та види.
72. Характеристика складових «ціни» злочинності.
73. Українські реалії «ціни» злочинності.
74. Поняття та види кримінологічного прогнозування.
75. Прогнозування злочинності та його методи.
76. Прогнозування індивідуальної поведінки та його методи.
77. Прогнозування суспільно-небезпечної поведінки і криміналізація діянь.
78. Поняття протидії злочинності.
79. Заходи протидії злочинності.
80. Президент України як суб'єкт протидії злочинності.
81. Органи місцевого самоврядування як суб'єкт протидії злочинності.
82. Судові органи як суб'єкт протидії злочинності.
83. Органи прокуратури як суб'єкт протидії злочинності.
84. Служба безпеки України як суб'єкт протидії злочинності.
85. Органи юстиції як суб'єкт протидії злочинності.
86. Органи і установи виконання покарань як суб'єкт протидії злочинності.
87. Органи внутрішніх справ як суб'єкт протидії злочинності.
88. Кримінологічна експертиза: розвиток концептуальних ідей та методологічних засад, сутність, предмет, загальне поняття.
89. Методологія та методика кримінологічної експертизи.
90. Правове регулювання кримінологічної експертизи проектів нормативно-правових актів.
91. Організація запровадження та проведення кримінологічної експертизи проектів нормативно-правових актів.

10. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ ТА ШКАЛОЮ ECTS

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент в ході поточного контролю, складає 60 балів.

Підсумковий модуль (залік) складає 40 балів.

Оцінка за навчальну дисципліну виводиться відповідно до такої системи оцінювання:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80-89	B	добре	
70-79	C		
60-69	D	задовільно	
50-59	E		
35-49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Усі студенти обов'язково здають екзамен.

Підсумкова оцінка за навчальну дисципліну виводиться з суми балів поточного контролю за модулями та підсумкового контролю назаліку.

11. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ СТУДЕНТІВ

ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ

1. Кримінологічна характеристика згвалтувань.
2. Латентна злочинність.
3. Кримінологічні проблеми наркоманії в Україні.
4. Основні теорії причин злочинності.
5. Злочинність в науці кримінології.
6. Криміналізація розбещення неповнолітніх.
7. Кримінологічна характеристика організованої злочинності.
8. Біологічні концепції причин злочинності.
9. Антична філософія: причини злочинів.
10. Організована злочинність: поняття, ознаки, показники.
11. Показники злочинності.
12. Кримінологічна характеристика злочинності в Україні.
13. Особистість злочинця.

ЗАОЧНА ФОРМА НАВЧАННЯ

1. Рецидивна і професійна злочинність.
2. Політична злочинність.
3. Жіноча злочинність.
4. Кримінально-криміногенні феномени.
5. Соціальні наслідки, жертви і ціна злочинів.
6. Віктимологія – наука про жертву злочину.
7. Кримінологічна характеристика та протидія злочинності неповнолітніх.
8. Попередження насильства в сім'ї.
9. Злочинність в місцях позбавлення волі та попередження їй.
10. Молодіжний наркотизм у сучасній Україні.
11. Сучасний стан злочинності у пострадянських країнах.
12. Кримінологічна характеристика та попередження злочинів вчинених організованими злочинними групами.

12.ТЕСТИ

1.Кримінологія є:

- a) самостійною теоретико-прикладною суспільною наукою про злочинність (про її природу, сутність, закономірності виникнення, суспільного прояву та протидії);
- b) самостійною теоретико-правовою наукою про протидію злочинності;
- c) самостійною кримінально-правовою наукою про природу злочинності та протидію їй;
- d) самостійною соціально-правовою наукою про злочинність;
- e) самостійною юридико-психологічною наукою про злочинність.

2. Кримінологія як наука є:

- a) складовою частиною науки кримінального права;
- b) складовою частиною науки криміналістики;
- c) окремою наукою;
- d) складовою частиною юридичної психології;
- e) складовою частиною юридичної соціології.

3. Напрямами кримінології не вважаються:

- a) Інституціональна кримінологія;
- b) Натуралістична кримінологія;
- c) Радикальна кримінологія;
- d) «Екологічна» кримінологія;
- e) Кримінологія України.

4. З якими науками кримінально-правового циклу не пов'язана кримінологія:

- a) кримінальне право;
- b) кримінально-процесуальне право;
- c) деліктологія
- d) кримінально-виконавче право;
- e) криміналістика.

5. Предмет кримінології складає:

- a) злочинність, причини і умови виникнення злочинності;
- b) злочинність, особистість злочинця, протидія злочинності;
- c) злочинність і особистість злочинця;
- d) злочинність, особистість злочинця, причини і умови злочинності, протидія злочинності;
- e) злочинність і протидія злочинності.

6. Яка функція не є основною для кримінології:

- a) практично-перетворювальна;
- b) описова;
- c) організаційна;
- d) пояснювальна;
- e) прогностична.

7. Функція кримінології, за допомогою якої, кримінологія дає наукове пояснення об'єктам, розкриваючи на основі емпіричних даних і теоретичних положень суть досліджуваних об'єктів:

- a) описова;
- b) прогностична;
- c) практично-перетворювальна;
- d) пояснювальна;
- e) прикладна.

8. Хто вперше застосував термін «кримінологія»:

- a) Ганс Гросс;
- b) Рафаель Гарофало;
- c) Чезаре Ломброзо;
- d) Чезаре Беккарія;
- e) Фалес.

9. Кримінологія як наука сформувалась:

- a) у XVII столітті;
- b) у першій половині XVIII століття;
- c) у першій половині XIX століття;
- d) у другій половині XIX століття;
- e) на початку XX століття.

10. Формування перших кримінологічних поглядів та ідей в Україні відбулося:

- a) у XVII столітті;
- b) у XVIII столітті;
- c) в першій половині XVIII століття;
- d) до другої половини XIX століття;
- e) наприкінці XIX століття.

11. Перші кримінологічні ідеї в історії української кримінологічної думки ми зустрічаємо в працях:

- a) Т.Г. Шевченка;
- b) О.Ф. Кістяківського;
- c) П.П. Михайленка;
- d) М.С. Грушевського;
- e) М.П. Чубинського.

12. За часів існування Радянського Союзу кримінологія зазнала занепаду у період:

- a) 1917-1930 рр.;
- b) 1930 – 50-тих років XX ст.;
- c) 50-60-их років XX ст.;
- d) 60-80-их років XX ст.;
- e) 1980-1991 рр.

13. Хто вважається засновником антропологічного напрямку в кримінології:

- a) Аристотель;
- b) Франц Йозеф Галль;
- c) Платон;
- d) Фрідріх Енгельс;
- e) Чезаре Ломброзо.

14. Методологія кримінологічної науки складається із:

- a) загальнонаукових принципів наукового пізнання загалом;
- b) вимог та критеріїв наукового пізнання загалом;
- c) методологічних особливостей галузей суспільних наук, до якої належить кримінологія;
- d) методологічних і методичних положень, методів, способів власного (кримінологічного) опрацювання, що знаходяться у діалектичному зв'язку з (a), (b), (c);
- e) сукупності (a), (b), (c), (d).

15. До загальнонаукових теоретичних методів кримінології не належать:

- a) синтез;
- b) аналіз;
- c) абстрагування;
- d) експеримент;
- e) сходження від конкретного до абстрактного.

16. До загальнонаукових емпіричних методів кримінології не належить:

- a) безпосереднє спостереження;
- b) метод структурного аналізу;
- c) посереднє спостереження;
- d) стандартизоване спостереження;
- e) експеримент.

17. Які методи інших наук не є методами кримінології:

- a) метод опитування;
- b) метод вивчення документів;
- c) статистичний метод;
- d) метод екстрасенсорики;
- e) метод психологічного тестування.

18. Злочинність – не є явищем:

- a) соціальним;
- b) антропоморфічним;
- c) кримінально-караним;
- d) суспільно-небезпечним;
- e) історично-мінливим.

19. Злочинність характеризується такими показниками:

- a) кількісні;
- b) якісні;
- c) оціночні;
- d) кількісні і якісні;
- e) оціночні і якісні.

20. Показники злочинності підлягають вимірюванню для:

- a) розроблення заходів щодо протидії злочинності;
- b) визначення величини її майбутнього прояву;
- c) отримання уявлень про її розміри;
- d) отримання інформації про зміни в ній;
- e) сукупність усього вище наведеного.

21. Вимірювання злочинності за основними її параметрами здійснюється насамперед через збір та накопичення показників:

- a) опублікованих у ЗМІ;
- b) опублікованих у наукових виданнях, віднесеними компетентними органами до фахових;
- c) за формами державної статистики;
- d) опублікованих світовими рейтинговими агентствами;
- e) отриманих в результаті інтерв'ю осіб відповідальних за збір та накопичення показників злочинності за формами державної статистики.

22. Кількісно-якісна характеристика злочинності в конкретно взятому регіоні за певний період часу – це:

- a) рівень злочинності;

- b) стан злочинності;
- c) динаміка злочинності;
- d) пропорція злочинності;
- e) ціна злочинності.

23. Рівень злочинності – це:

- a) це визначена в абсолютних числах загальна кількість злочинів та осіб, які їх вчинили, вчинених на певній території, за певний проміжок часу;
- b) це визначена у відносних числах загальна кількість злочинів, вчинених на певній території, за певний проміжок часу;
- c) це визначена в абсолютних числах загальна кількість осіб які вчинили злочини за певний проміжок часу;
- d) це визначена в абсолютних числах загальна кількість злочинів вчинених на певній території;
- e) це визначена в абсолютних числах загальна кількість злочинів та осіб, які їх вчинили.

24. Рівень злочинності характеризується:

- a) кількістю злочинів;
- b) інтенсивністю вчинення;
- c) кількістю осіб, що їх вчинили;
- d) кількістю злочинів і кількістю осіб, що їх вчинили;
- e) коефіцієнтом.

25. З якою метою визначається коефіцієнт злочинності?

- a) визначити кількість злочинів вчинених неповнолітніми;
- b) визначити кількість злочинів в районах міста;
- c) визначити різницю в кількості населення регіонів;
- d) відмежувати злочини вчинені в місті і на селі;
- e) покращити статистику.

26. Коефіцієнт інтенсивність злочинності – це:

- a) кількість злочинів, що припадає на кожну тисячу населення певної території;
- b) показник злочинності на певній території що визначається через кількість злочинів;
- c) відносний статистичний показник поширення злочинності на певній території та визначається через кількість злочинів, що припадає на кожну тисячу населення певної території;
- d) відносний статистичний показник поширення злочинності;
- e) відносний статистичний показник розподілу злочинності на певній території.

27. Коефіцієнт злочинної активності – це:

- a) співвідношення кількості вчинених злочинів, до чисельності всього населення;
- b) співвідношення чисельності населення до кількості вчинених злочинів;
- c) співвідношення кількості осіб, які вчинили злочини до кількості вчинених злочинів;
- d) співвідношення чисельності населення до кількості осіб, що вчинили злочини;
- e) співвідношення кількості осіб, які вчинили злочини до чисельності всього населення.

28. Коефіцієнт злочинної активності розраховується:

- a) стосовно осіб віком з 16 років;
- b) стосовно лише жінок;
- c) стосовно осіб віком від 14 років;
- d) стосовно всього населення;
- e) стосовно осіб віком до 70 років.

29. Структура злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинних проявів, їх вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

30. Структура злочинності характеризується таким показником, як:

- a) коефіцієнт злочинності;
- b) ціна злочинності;
- c) динаміка злочинності;
- d) питома вага;
- e) географія злочинності.

31. В структурі злочинності найбільший відсоток припадає на:

- a) насильницькі злочини;
- b) екологічні злочини;
- c) корисливі злочини;
- d) наркозлочинність;
- e) необережна злочинність.

32. До видів структури злочинності не відноситься:

- a) статистична структура;
- b) кримінально-правова структура;
- c) кримінологічна структура;
- d) віктимологічна структура;
- e) антропометрична структура.

33. Співвідношення частини злочинності до її загальної кількості – це:

- a) коефіцієнт;
- b) структура;
- c) питома вага;
- d) рівень;
- e) пропорція.

34. , це формула:

- a) коефіцієнту злочинної активності;
- b) питома вага;
- c) коефіцієнту інтенсивності злочинності;
- d) латентної злочинності;
- e) структури злочинності.

36. Що являє собою динаміка злочинності:

- a) показник, який відображає зміну її рівня та структури протягом певного тимчасового періоду;
- b) кількісно-якісна характеристика злочинності в конкретно взятому регіоні за певний період часу;
- c) співвідношення частини злочинності до її загальної кількості;
- d) показник, який відображає зміну її видів протягом певного тимчасового періоду;
- e) показник, який відображає характеру злочинності протягом певного тимчасового періоду.

35. Динаміка злочинності – це показник, що відбиває зміни:

- a) рівня злочинності;
- b) інтенсивності злочинності;
- c) структури злочинності;
- d) a) b) і c);
- e) тільки a) і c).

36. Види динаміки злочинності:

- a) складна, змішана, ланцюгова;
- b) базисна, ланцюгова;
- c) проста, ланцюгова;
- d) базисна, складна;
- e) змішана, базисна, ланцюгова.

37. Базисна динаміка злочинності визначається:

- a) послідовно в рівних проміжках часу відносно до обраного року;
- b) довільними проміжками часу відносно до обраного року;
- c) порівнянням кожного року відносно до попереднього;
- d) за заздалегідь встановленими проміжками часу;
- e) за довільними проміжками часу.

38. Ланцюгова динаміка злочинності визначається:

- a) послідовно в рівних проміжках часу відносно до обраного року;
- b) довільними проміжками часу відносно до обраного року;
- c) порівнянням кожного року відносно до попереднього;
- d) за заздалегідь встановленими проміжками часу;
- e) за довільними проміжками часу.

39. Ціна злочинності – це:

- a) характер і обсяг заподіяної злочинністю матеріальної та іншої шкоди, включаючи витрати держави і суспільства на протидію їй;
- b) співвідношення між групами й видами злочинів, вчинених різними категоріями правопорушників;
- c) сукупність злочинів, які не ввійшли у процесі аналізу злочинності до статистичних даних;
- d) матеріальна та інша шкода заподіяна державі;
- e) Витрати держави і суспільства на боротьбу зі злочинністю.

40. До складових ціни злочинності можна віднести:

- a) моральну шкоду від вчиненого злочину;
- b) фізичну шкоду від вчиненого злочину;
- c) економічно шкідливі наслідки від вчиненого злочину;
- d) соціально шкідливі наслідки вчиненого злочину;
- e) сукупність всього вище наведеного.

41. Географія злочинності – це:

- a) просторово-часові особливості злочинності;
- b) просторові особливості злочинності;
- c) часові особливості злочинності;
- d) кліматично-просторово-часові особливості злочинності;
- e) просторово-динамічні особливості злочинності.

42. Який вид злочинності не виділяється в кримінології:

- a) організована;

- b) професійна;
- c) рецидивна;
- d) необережна;
- e) випадкова.

43. До виду злочинності за критерієм класифікації «стать» відносять:

- a) жіночу злочинність;
- b) злочинність неповнолітніх;
- c) злочинність дорослих;
- d) посадова злочинність;
- e) злочинність осіб похилого віку.

44. Яка злочинність називається латентною:

- a) частина рецидивної злочинності;
- b) злочинність, яка з різних причин не знайшла свого відображення в офіційній звітності;
- c) вид професійної злочинності;
- d) вид економічної злочинності;
- e) злочинність відображена в офіційних звітах правоохоронних органів.

45. Видами латентності є:

- a) низька, середня, висока;
- b) природня, штучна, погранична;
- c) прихована, наявна;
- d) низька, наявна, прихована;
- e) висока, погранична, низька.

46. Природна латентність – це:

- a) сукупність випадків, коли правоохоронним органам не були відомі факти вчинення злочинів;
- b) сукупність злочинів, що вчиняються в природоохоронній сфері;
- c) випадки, коли факт злочину виявляється певною особою, але з різних причин не сприймається нею як злочин;
- d) сукупність випадків, коли правоохоронний орган, маючи інформацію про вчинений злочин, не реєструє його і не ставить на облік з будь-яких причин;
- e) протиправні діяння, які не реєструються внаслідок відсутності складу злочину.

47. Штучна латентність – це:

- a) сукупність випадків, коли правоохоронним органам не були відомі факти вчинення злочинів;
- b) сукупність злочинів, що вчиняються в природоохоронній сфері;
- c) випадки, коли факт злочину виявляється певною особою, але з різних причин не сприймається нею як злочин;
- d) сукупність випадків, коли правоохоронний орган, маючи інформацію про вчинений злочин, не реєструє його і не ставить на облік з будь-яких причин;
- e) протиправні діяння, які не реєструються внаслідок відсутності складу злочину.

48. Погранична латентність — це:

- a) сукупність випадків, коли правоохоронним органам не були відомі факти вчинення злочинів;
- b) сукупність злочинів, що вчиняються в природоохоронній сфері;
- c) випадки, коли факт злочину виявляється певною особою, але з різних причин не сприймається нею як злочин;

- d) сукупність випадків, коли правоохоронний орган, маючи інформацію про вчинений злочин, не реєструє його і не ставить на облік з будь-яких причин;
- e) протиправні діяння, які не реєструються внаслідок відсутності складу злочину.

49. Рівнями латентності є:

- a) низький, середній, високий;
- b) природний, штучний, пограничний;
- c) прихований, наявний;
- d) низький, наявний, прихований;
- e) високий, пограничний, низький.

50. Категорія, що характеризує залежність одних явищ, процесів і станів від інших, свідчить про зв'язок між речами та явищами – це:

- a) детермінація;
- b) обумовленість;
- c) динаміка;
- d) інерція;
- e) послідовність.

51. Причини злочинності – це:

- a) обставини, які пригнічують ріст злочинності;
- b) обставини, що полегшують вчинення злочинів;
- c) обставини, які обумовлюють існування злочинності;
- d) обставини, що прискорюють вчинення злочину;
- e) обставини, що перешкоджають існуванню злочинності.

52. Назвіть причини злочинів за природою виникнення:

- a) об'єктивні та суб'єктивні;
- b) загальні та внутрішні;
- c) прямі та непрямі;
- d) основні та додаткові;
- e) головні та другорядні.

53. Назвіть причини злочинів за рівнем функціонування:

- a) загальні;
- b) зовнішні;
- c) суб'єктивні;
- d) прямі;
- e) головні.

54. Що відноситься до «фонових» явищ злочинності:

- a) необережні злочини;
- b) пияцтво, наркоманія, азартні ігри, проституція та ін.;
- c) злочини пов'язані з наркотиками;
- d) культурно-просвітницькі заходи;
- e) спортивні травми.

55. Особистість злочинця – це:

- a) це сукупність соціально значущих характеристик, ознак, зв'язків і відносин, які характеризують людину, винну в порушенні кримінального закону;
- b) особа, відносно якої порушена кримінальна справа;
- c) особа, яка вчинила суспільно небезпечне діяння і щодо якої вирок суду вступив в законну силу;

- d) сукупність зв'язків злочинця з соціумом;
- e) соціальна поведінка особи.

56. Кримінологія вивчає особистість злочинця для того, щоб:

- a) з'ясувати, які характерні риси і властивості тієї чи іншої особистості формують громадську, злочинну поведінку;
- b) розробити заходи з профілактики та попередження злочинних проявів;
- c) зрозуміти мотив злочинної поведінки;
- d) визначити природу злочинної поведінки особистості;
- e) все вірно.

57. До біосоціальних ознак структури особистості злочинця не відносяться:

- a) ознаки формування, соціалізації особи;
- b) демографічні ознаки, які мають соціальне і психологічне значення;
- c) показники фізичного стану здоров'я;
- d) показники психічного стану здоров'я;
- e) індивідуальні психологічні риси.

58. До ознак формування соціалізації особи злочинця не відносяться:

- a) освіта;
- b) наявність професії;
- c) характер занять у вільний час;
- d) участь у діяльності об'єднань громадян;
- e) соціально-житлові умови.

59. До ознак соціального статусу та соціальних ролей особи злочинця не відносяться:

- a) соціальне становище;
- b) сімейний стан;
- c) наявність спеціальності (професії);
- d) соціально-житлові умови;
- e) характер навчання.

60. До безпосередніх ознак спрямованості особистості злочинця не відносяться:

- a) потреби, інтереси, соціальні цінності в основних сферах життєдіяльності;
- b) соціальні плани особи на майбутнє;
- c) діяльнісні прояви в основних сферах життєдіяльності суспільства;
- d) асоціальні або антисуспільні потреби, інтереси;
- e)) асоціальні або антисуспільні цілі.

61. До соціально-демографічних ознак особистості злочинця, що мають соціальне і психологічне значення відносяться:

- a) освіта;
- b) сімейний стан;
- c) соціально-житлові умови;
- d) стать;
- e) соціальне становище.

62. До психофізіологічних особливостей структури особистості злочинця не відносяться:

- a) тип вищої нервової діяльності;
- b) психофізіологічні риси що мають генетичне походження;
- c) особливості темпераменту;
- d) особливості харчування;
- e) особливості мислення.

63. До показників фізичного здоров'я злочинця не відносяться:

- a) фізичні вади та загальний стан, що безпосередньо впливають на можливості соціальної адаптації, розвитку, діяльності;
- b) гостре респіраторне захворювання;
- c) хронічні захворювання соматичного типу;
- d) алкоголізм;
- e) наркоманія.

64. До показників психічного здоров'я злочинця відносяться:

- a) патологія, що виключає осудність злочинця;
- b) хронічні захворювання соматичного типу;
- c) антисоціальні потреби;
- d) властивість підпадати під чужий вплив;
- e) вольові якості.

65. До індивідуальних психологічних рис злочинця не відносяться:

- a) позитивні риси характеру;
- b) негативні риси характеру;
- c) вольові якості;
- d) тип вищої нервової діяльності;
- e) емоційні риси.

66. До ознак, пов'язаних із вчиненням особою злочину не відносяться:

- a) ознаки ставлення особи до вчиненого;
- b) наявність колишніх судимостей;
- c) мотиви злочину;
- d) форма злочинного діяння (індивідуальна, групова, організована);
- e) ставлення суспільства до особи яка вчинила злочин.

67. Типологія злочинців – це:

- a) різновид класифікації злочинців за віком;
- b) диференціації об'єктів за статтю жертви;
- c) типові ознаки вчинення злочину;
- d) особливий різновид класифікації, який принципово відрізняється від інших видів останньої проведенням диференціації об'єктів за їх типовими ознаками;
- e) особливий різновид класифікації, який подібний до неї, проте здійснюється лише правоохоронними органами.

68. Класифікація злочинців – це:

- a) різні види злочинів, спільним для яких є знаряддя вчинення злочину;
- b) диференціації об'єктів, яка здійснюється за будь-якою спільною ознакою;
- c) однакові за мотивом злочини;
- d) об'єднання суб'єктів вчинення злочину;
- e) диференціації суб'єктів, яка здійснюється за будь-якою відмінною ознакою.

69. Які з перерахованих типів злочинців виділяють в кримінології:

- a) злісні;
- b) випадкові;
- c) нестійкі;
- d) необережні;
- e) все перераховане.

70. Особистість злочинця в кримінології вивчається з метою:

- a) розробки методів аналізу стану злочинності;
- b) вирішення теоретичних проблем кримінології;
- c) профілактики злочинів;
- d) визначення причин вчинення злочину;
- e) все сказане.

71. Кримінологічні дослідження особистості злочинця починається з моменту:

- a) визнання злочину;
- b) визнання особи винною у вчиненні;
- c) виникнення злочинного задуму;
- d) вчинення особою злочину;
- де) її ув'язнення.

72. Ситуаційний злочинець – це:

- a) особа, яка вперше вчинила злочин;
- b) особа, яка вчинила злочин під впливом певної ситуації;
- c) особа, яка вчинила службово-корисливий злочин;
- d) особа, яка вперше вчинила тяжкий злочин;
- e) особа, яка вчинила злочин внаслідок збігу обставин.

73. За характером ймовірного прояву суспільної небезпечності особистості виділяють тип злочинності:

- a) кримінальний;
- b) пасивний;
- c) асоціальний;
- d) укорінений;
- e) суспільно прийнятний.

74. За характером інтенсивності виділяють такий тип злочинця:

- a) асоціальний;
- b) предкримінальний;
- c) пасивний;
- d) нестійкий;
- e) суспільно неприйнятний.

75. За глибиною суспільної неприйнятності виділяють такий тип злочинця:

- a) передкримінальний;
- b) пасивний;
- c) нестійкий;
- d) суспільно значущий;
- e) суспільно небезпечний.

76. За стійкістю суспільної неприйнятності виділяють такий тип злочинця:

- a) пасивний;
- b) нестійкий;
- c) менш активний;
- d) антисоціальний;
- e) некримінальний.

77. Яка із вказаних груп ознак притаманна для характеристики особистості злочинця:

- a) соціальні ролі і статуси;
- b) просторово-часові ознаки;
- c) членство в транснаціональних злочинних організаціях;

- d) соціально корисні роботи;
- e) статус в громадських і державних організаціях.

78. Яке із вказаних понять належить до типів злочинців за характером вчинених злочинів:

- a) насильницький тип;
- b) вбивця;
- c) шахрай;
- d) проститутка;
- e) некримінальний.

79. До якого типу злочинців відносять осіб, що вперше вчинили злочин, не встоявши перед впливом несприятливих зовнішніх факторів формування та життєдіяльності особистості, однак взагалі характеризуються більше позитивно, ніж негативно.

- a) випадковий тип;
- b) злісний тип;
- c) ситуативний тип;
- d) корисливий тип;
- e) насильницький тип.

80. Мотивація злочину – це:

- a) процес усвідомлення власної ідентичності злочинця;
- b) процес внутрішньої (суб'єктивної) детермінації дій;
- c) самовиправдовування злочинця;
- d) елемент суб'єктивної сторони складу злочину;
- e) процес зовнішньої активності суб'єкта злочину.

81. Який із наведених елементів не входить до механізму злочинної поведінки:

- a) мотивація злочину;
- b) формування особи з антисуспільною орієнтацією;
- c) прийняття рішення про вчинення злочину;
- d) вчинення готування або замаху на злочин;
- e) реалізація злочинного наміру.

82. Сукупність обставин, в яких опиняється людина перед вчиненням злочину, що впливають на її свідомість, почуття, волю і відповідно до моральних якостей даної особи безпосередньо обумовлюють її намір і рішучість вчинити злочинне діяння:

- a) ситуація злочину;
- b) мотивація злочину;
- c) причина злочину;
- d) обстановка злочину;
- e) мета злочину.

83. Віктимологія – це:

- a) вчення про жертву, предметом дослідження якого є жертва будь-якого діяння чи явища як протиправного, так і не пов'язаного із правопорушенням;
- b) допоміжна для кримінального права, кримінального процесуального права, криміналістики міждисциплінарна наука про жертву злочинних посягань, що функціонує паралельно з кримінологією;
- c) галузь кримінального права, що розвивається в межах його предмета;
- d) самостійна наука, яка вивчає особу злочинця;
- e) наука, яка вивчає злочинність, її показники.

84. Конфліктна віктимна поведінка – це:

- a) коли потерпілий створює конфліктну ситуацію або бере активну участь у конфлікті, що виник;
- b) демонстрування багатства, екстравагантна зовнішність, неправильна поведінка жінки, що створює уявлення про її доступність, тощо;
- c) довірливість і наївність неповнолітніх та інших осіб, які неспроможні протистояти нападаючому;
- d) створення аварійних ситуацій на автошляхах пішоходами або водіями;
- e) багаторічний конфлікт, що існує між потерпілим і злочинцем.

85. Жертва злочину – це:

- a) особа або певна спільнота людей, якій прямо чи опосередковано завдана будь-яка шкода від злочинного посягання;
- b) особа, що реально постраждала від злочину, але з якихось причин цей факт залишився невідомим для офіційного обліку;
- c) особа, якій злочином безпосередньо заподіяно моральну, фізичну чи майнову шкоду;
- d) особа або певна спільнота людей, які завдають шкоди заподіюючи ушкодження населенню;
- e) особа або певна спільнота людей, яким не завдається шкода злочинним діянням.

86. За соціальною характеристикою поведінка потерпілих від злочинів може бути поділена на:

- a) негативна соціальна, позитивна соціальна;
- b) нервова, антиправова, кримінальна;
- c) побутова, нейтральна, позитивна соціальна;
- d) аморальна, злочинна, позитивна соціальна;
- e) побутова, правова, негативна соціальна.

87. Вчення про жертву злочину – це:

- a) кримінальна психологія;
- b) кримінопенологія;
- c) кримінальна віктимологія;
- d) кримінологія;
- e) криміналістика.

88. Латентна жертва злочину – це:

- a) особа або певна спільнота людей, якій прямо чи опосередковано завдано будь-якої шкоди від злочинного посягання;
- b) особа, яка реально постраждала від злочину, але з якихось причин цей факт залишився невідомим для офіційного обліку;
- c) особа, якій злочином безпосередньо заподіяно моральну, фізичну чи майнову шкоду;
- d) особа, яка реально постраждала від злочину;
- e) особа, дії якої залишились невідомим для офіційного обліку.

89. Протидія злочинності – це:

- a) психологічна категорія;
- b) кримінально-правова категорія;
- c) кримінологічна категорія;
- d) кримінально-процесуальна категорія;
- e) медична категорія.

90. Поняття «злочинець» і «правопорушник»:

- a) є тотожними;
- b) поняття злочинця охоплює поняття правопорушника;
- c) поняття правопорушник не охоплює поняття злочинця;

- d) поняття правопорушник охоплює поняття злочинця;
- e) всі відповіді не вірні.

91. Недопущення формування, розвитку та реалізації причин і умов злочинності та злочинних проявів – це:

- a) кримінологічна профілактика;
- b) запобігання злочинності;
- c) припинення злочинних проявів;
- d) протидія злочинності;
- e) провокація злочинної поведінки.

92. Перешкоджання дії детермінантів злочинності та її проявів, передусім причин і умов останніх через обмеження, нейтралізацію, а за можливістю і усунення їхньої дії – це:

- a) провокація злочинної поведінки;
- b) кримінологічна профілактика;
- c) запобігання злочинності;
- d) припинення злочинних проявів;
- e) ліквідація злочинності.

93. На який суб'єкт законодавець не покладає основну функцію протидії злочинності:

- a) Служба безпеки України;
- b) засоби масової інформації;
- c) органи прокуратури;
- d) органи міліції;
- e) державна податкова служба.

94. На який суб'єкт законодавець покладає основну функцію протидії злочинності:

- a) громадянина;
- b) органи внутрішніх справ;
- c) громадські організації;
- d) міжнародні організації;
- e) засоби масової інформації.

95. Що не відноситься до елементів протидії злочинності

- a) боротьба зі злочинністю;
- b) профілактика злочинності;
- c) стимулювання злочинності;
- d) запобігання злочинності;
- e) протидія злочинності.

96. До рівнів протидії злочинності відносяться:

- a) загальносоціальний;
- b) спеціально-кримінологічний;
- c) індивідуальний;
- d) варіанти a) b) і c);
- e) варіанти a) b).

97. До критеріїв класифікації заходів протидії злочинності не відносяться:

- a) критерії по цілі;
- b) критерії по масштабам;
- c) критерії по видам злочинності;
- d) критерії по змісту;
- e) критерії по методу проведення.

98. За критерієм цілі до заходів протидії злочинності відноситься:

- a) спеціальні заходи;
- b) регіональні заходи;
- c) всеукраїнські заходи;
- d) міжобласні заходи;
- e) транснаціональні заходи.

99. За критерієм відношення до процесуального закону до заходів протидії злочинності відноситься:

- a) які регулюються процесуальним законодавством;
- b) які регулюються моральними нормами;
- c) які регулюються нормами культури;
- d) які регулюються викликанною необхідністю;
- e) які регулюються звичаями.

100. За критерієм масштабу до заходів протидії злочинності відноситься:

- a) загальносвітові;
- b) загальнодержавні;
- c) загальносоціальні;
- d) континентальні;
- e) місцеві.

101. За критерієм території до заходів протидії злочинності не відноситься заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) конфесійні.

102. Діяльність органів прокуратури, як суб'єкта протидії злочинності регламентується законом:

- a) законом «Про прокуратуру» від 05.11.1991р.;
- b) законом «Про міліцію» від 20.12.1990р.;
- c) законом «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992р.;
- d) податковим кодексом України від 02.12.2010р.;
- e) кримінальним кодексом від 05.04. 2001р.;

103. Діяльність органів внутрішніх справ, як суб'єкта протидії злочинності регламентується:

- a) законом «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992р.;
- b) податковим кодексом України від 02.12.2010р.;
- c) кримінальним кодексом від 05.04. 2001р.;
- d) законом «Про прокуратуру» від 05.11.1991р.;
- e) законом «Про міліцію» від 20.12.1990р.

104. Діяльність Служби безпеки України, як суб'єкта протидії злочинності регламентується:

- a) податковим кодексом України від 02.12.2010р.;
- b) кримінальним кодексом від 05.04. 2001р.;
- c) законом «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992р.;
- d) законом «Про прокуратуру» від 05.11.1991р.;
- e) законом «Про міліцію» від 20.12.1990р.

105. Діяльність державної податкової служби України, як суб'єкта протидії злочинності регламентується законом:

- a) податковим кодексом України від 02.12.2010р.;
- b) кримінально-виконавчим кодексом від 11.07.2003р.;
- c) кримінальним кодексом від 05.04. 2001р.;
- d) кримінально-процесуальним кодексом від 13.04.2012р.;
- e) законом «Про міліцію» від 20.12.1990р.

106. Діяльність органів і установ виконання покарань, як суб'єкта протидії злочинності регламентується:

- a) кримінально-виконавчим кодексом від 11.07.2003;
- b) кримінальним кодексом від 05.04. 2001;
- c) сімейним кодексом від 10.01. 2002;
- d) кримінально-процесуальним кодексом від 13.04.2012;
- e) цивільним кодексом від 16.01.2003.

107. Необережна злочинність – це:

- a) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, що вчинені з необережності на певній території за певний період часу;
- b) явище, яке представляє собою систему злочинів вчинених особою з непрямым умислом;
- c) система злочинів вчинених на певній території за певний період часу особою, яка є неосудною;
- d) злочини вчинені особою, яка не досягла віку кримінальної відповідальності;
- e) злочини вчинені внаслідок дій непереборної сили.

108. Структура необережної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами необережних злочинів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

109. Класифікація необережних злочинів поділяється на:

- a) професійну і не професійну;
- b) сімейну і особисту;
- c) насильницьку і не насильницьку;
- d) побутову і професійну;
- e) транспортні і корисні.

110. За територіальним критерієм, до заходів протидії необережній злочинності не відносяться заходи:

- a) регіональні;
- b) міждержавні;
- c) релігійні;
- d) міжрегіональні;
- e) загальнодержавні.

111. Організована злочинність – це:

- a) діяльність осіб, що об'єднались в стійкі групи, з метою монополізації ринку;

- b) вчинення злочинів групою осіб шляхом залякування та шантажу;
- c) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, що вчиняються стійкими, керованими угрупованнями осіб, які заздалегідь об'єдналися з метою вчинення злочинів на певній території за певний період часу;
- d) діяльність стійких, керованих угруповань осіб, які заздалегідь об'єдналися без мети вчинення злочинів;
- e) злочинна діяльність під прикриттям бізнесу.

112. Структура організованої злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених стійкими, керованими угрупованнями осіб, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

113. Ціна організованої злочинності – це:

- a) характер і обсяг заподіяної організованою злочинністю матеріальної та іншої шкоди, включаючи витрати держави і суспільства на протидію їй;
- b) співвідношення між групами й видами злочинів, вчинених різними категоріями правопорушників;
- c) сукупність злочинів, які не ввійшли у процесі аналізу злочинності до статистичних даних;
- d) матеріальна та інша шкода заподіяна державі;
- e) Витрати держави і суспільства на боротьбу зі злочинністю.

114. До ознак організованої злочинності не належить:

- a) стійкий характер;
- b) ієрархічна система;
- c) значна просторова розповсюдженість;
- d) відмова від використання насильницьких дій;
- e) висока забезпеченість сучасними технічними засобами.

115. Злочинну організацію відрізняє:

- a) законспірованість;
- b) професіоналізм та спеціалізація;
- c) протиправні способи досягнення цілей, законспірованість, професіоналізм та спеціалізація;
- d) проведення розвідувальних робіт;
- e) ієрархічність.

116. За територіальним критерієм, до заходів протидії організованій злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) міжрегіональні;
- d) регіональні;
- e) етнічні.

117. Наркозлочинність – це:

- a) діяльність, мета якої вирощування наркотичних речовин;
- b) законна діяльність по збуту наркотичних речовин;

- c) злочинна діяльність, мета якої – завдати шкоду здоров'ю населення;
- d) перевезення наркотичних речовин в межах однієї країни;
- e) широкомасштабна злочинна діяльність у сфері незаконного обігу наркотиків, що здійснюється як одноособово, так і високоорганізованими злочинними угрупованнями, у вигляді промислу.

118. Структура наркозлочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів пов'язаних із незаконним обігом наркотиків, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

119. До ознак наркозлочинності не належить:

- a) надприбутковість злочинного промислу;
- b) насильницький характер діяльності;
- c) високий рівень організації злочинних формувань;
- d) особлива конспіративність;
- e) масштабність незаконних дій з наркотиками.

120. За територіальним критерієм, до заходів протидії наркозлочинності не відносяться заходи:

- a) загальнодержавні;
- b) міждержавні;
- c) міжрегіональні;
- d) регіональні;
- e) конфесійні.

121. Яка з перерахованих найбільша кількість злочинів вчиняється особами з наркотичною залежністю:

- a) насильницькі, корисливі і корисливо-насильницькі;
- b) корисливі і корисливо-насильницькі, проти виборчих прав громадян;
- c) у сфері службової діяльності, проти правосуддя та проти безпеки виробництва;
- d) корисливо-насильницькі, проти виборчих прав громадян, проти безпеки руху та експлуатації транспорту;
- e) проти безпеки виробництва, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

122. Злочинність неповнолітніх – це:

- a) сукупність системи злочинів і осіб, які їх вчиняють, у віці від 14 до 18 років;
- b) сукупність системи злочинів і осіб, які їх вчиняють, у віці від 14 до 16 років;
- c) сукупність системи злочинів і осіб, які їх вчиняють, у віці від 14 років;
- d) сукупність системи злочинів і осіб, які їх вчиняють, у віці від 18 років;
- e) сукупність системи злочинів і осіб, які їх вчиняють, у віці від до 21 року;

123. Структура злочинності неповнолітніх – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених неповнолітніми, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;

- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

124. Який фактор не є основним при формуванні злочинної поведінки у неповнолітньої особи:

- a) негативний вплив сім'ї;
- b) підбурювання з боку дорослих злочинців;
- c) низький рівень роботи навчально-виховних закладів;
- d) негативний вплив однолітків та дорослих у найближчому середовищі – побуті, навчанні, виробництві;
- e) небажання вести здоровий спосіб життя.

125. За територіальним критерієм, до заходів протидії злочинності неповнолітніх не відносяться заходи:

- a) міжекваторіальні;
- b) міждержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) загальнодержавні.

126. Жіноча злочинність – це:

- a) сукупність злочинів, що вчиняються матерями;
- b) сукупність злочинів, що вчиняються жінками відносно своїх чоловіків;
- c) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, які вчиняються жінками на певній території за певний період часу;
- d) сукупність злочинів, що вчиняються особами, які є суб'єктом злочину;
- e) вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини.

127. Структура жіночої злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених жінками, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

128. За територіальним критерієм, до заходів протидії жіночої злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) міжатлантичні;
- c) загальнодержавні;
- d) міжрегіональні;
- e) регіональні.

129. Рецидивна злочинність – це:

- a) крадіжка двох автомобілів без значної перерви у часі;
- b) вчинення злочину особою, незалежно від наявності у неї судимості;
- c) повторне вчинення нового злочину особою, яка раніше вчинила злочин, і у якої не знята або не погашена судимість;
- d) вчинення хуліганських дій;

е) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, повторно вчинених особою, яка раніше вчиняла злочин, на певній території за певний період часу.

130. Структура рецидивної злочинності – це:

- а) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами рецидивних злочинів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- б) її склад у конкретних умовах простору;
- в) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- г) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- д) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

131. До типу рецидивіста за ступенем суспільної небезпеки не відноситься:

- а) ситуативний;
- б) випадковий;
- в) злісний;
- г) спеціальний;
- д) особливо злісний.

132. До типу рецидивного злочинця за стійкістю і спрямованістю антисуспільної поведінки відноситься:

- а) асоціальний тип;
- б) випадковий тип;
- в) корисливий тип;
- г) пенітенціарний тип;
- д) насильницький тип.

133. Засуджений З., який відбуває покарання у вигляді позбавлення волі, обвинувачується у вбивстві через необережність У. Визначте вид рецидиву:

- а) складний;
- б) кримінально-правовий;
- в) кримінологічний;
- г) пенітенціарний;
- д) постпенітенціарний.

134. За ступенем тяжкості рецидивного злочину розрізняють:

- а) рецидив злочинів невеликої тяжкості, рецидив злочинів середньої тяжкості, рецидив особливо тяжких злочинів;
- б) рецидив злочинів невеликої тяжкості, рецидив злочинів середньої тяжкості;
- в) рецидив злочинів невеликої тяжкості, рецидив особливо тяжких злочинів;
- г) рецидив злочинів середньої тяжкості, рецидив особливо тяжких злочинів;
- д) Рецидив злочинів невеликої тяжкості, рецидив злочинів середньої тяжкості, рецидив тяжких злочинів, рецидив особливо тяжкого злочину.

135. Співвідношення між злочинами, які становлять їх рецидив, - це:

- а) структура рецидиву;
- б) динаміка рецидиву;
- в) питома вага рецидиву;
- г) коефіцієнт рецидиву;
- д) інтенсивність рецидиву.

136. Пенітенціарний рецидив - це:

- a) вчинення злочину особою під час відбування покарання у вигляді громадських робіт;
- b) вчинення злочину особою до моменту відбування покарання у вигляді позбавлення волі, щодо якої не застосований запобіжний захід у вигляді тримання під вартою;
- c) вчинення злочину особою після звільнення від відбування покарання у вигляді позбавлення волі;
- d) вчинення злочину особою, яка відбуває покарання у вигляді позбавлення волі;
- e) вчинення злочину особою під час відбування покарання у вигляді виправних робіт.

137. Складним, з точки зору протидії є рецидив:

- a) загальний;
- b) спеціальний;
- c) повторний;
- d) всі види рецидиву є складними для попередження;
- e) усічений.

138. Основним напрямом профілактики рецидиву є:

- a) профілактика;
- b) рання профілактика;
- c) соціальний контроль над тими, хто відбув покарання;
- d) встановлення за тими, хто відбули покарання нагляду;
- e) контроль злочинності в цілому.

139. За територіальним критерієм, до заходів протидії рецидивній злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) міжрегіональні;
- c) загальнодержавні;
- d) закордонні;
- e) регіональні.

140. Професійна злочинність – це:

- a) відносно самостійний вид злочинної діяльності, суб'єкти якої не володіють спеціальними знаннями;
- b) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, суб'єкти якої, володіючи відповідними спеціальними навичками, знаннями і вміннями, займаються кримінальним промислом по здобуванню основного або додаткового доходу на певній території за певний період часу;
- c) вид злочинної діяльності, суб'єкти якої займаються кримінальним промислом по здобуванню додаткового доходу;
- d) вид злочинної діяльності, суб'єкти якої працюють на посадових осіб;
- e) вид злочинної діяльності, суб'єкти якої вчиняють злочини у відповідній їм галузі промисловості.

141. Структура професійної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

142. До ознак професійної злочинності не відноситься:

- a) наявність у суб'єкта відповідної кримінальної «кваліфікації»;
- b) постійний і стійкий характер діяльності;
- c) підтримування зв'язків з антисоціальним середовищем;
- d) наявність сім'ї;
- e) наявність специфічної субкультури.

143. За територіальним критерієм, до заходів протидії професійній злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) міжрегіональні;
- c) загальнодержавні;
- d) релігійні;
- e) регіональні.

144. Корислива злочинність – це:

- a) вчинення злочинів на замовлення, з метою отримання грошової винагороди;
- b) вчинення протиправних дій, для досягнення суспільної користі;
- c) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, метою яких є безкоштовне задоволення майнових потреб, на певній території за певний період часу;
- d) сукупність скоєних на певній території за певний період часу злочинів, метою яких є безкоштовне задоволення духовних потреб;
- e) сукупність скоєних на певній території за певний період часу злочинів, метою яких є знищення державної власності.

145. Структура корисливої злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених з корисливою метою, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

146. Основними причинами корисливої злочинності є:

- a) матеріальний нестаток;
- b) криміногенна роль соціального і матеріального розшарування суспільства;
- c) ослаблення державного і соціально-правового контролю за економічною діяльністю;
- d) недоліки діяльності правоохоронних органів;
- e) сукупність всього вище зазначеного.

147. До корисливих і корисливо-насильницьких злочинів не відноситься:

- a) грабїж;
- b) розбїй;
- c) терористичний акт;
- d) крадіжка;
- e) вимагання.

148. Корисливо-насильницьким злочином вважається:

- a) крадіжка;

- b) умисне вбивство;
- c) розбій;
- d) бандитизм;
- e) грабіж.

149. Ціна корисливої злочинності – це:

- a) характер і обсяг заподіяної корисливими злочинами матеріальної та іншої шкоди, включаючи витрати держави і суспільства на протидію їй;
- b) співвідношення між групами й видами злочинів, вчинених різними категоріями правопорушників;
- c) сукупність злочинів, які не ввійшли у процесі аналізу злочинності до статистичних даних.
- d) матеріальна та інша шкода заподіяна державі;
- e) Витрати держави і суспільства на боротьбу зі злочинністю.

150. За територіальним критерієм, до заходів протидії корисливій злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) етнічні;
- c) загальнодержавні;
- d) міжрегіональні;
- e) регіональні.

151. Насильницька злочинність – це:

- a) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів що вчиняються з використанням фізичної сили або погрози її застосування і які мають на меті заподіяння шкоди фізичним чи моральним благам людини, на певній території за певний період часу;
- b) сукупність злочинів та осіб, що їх вчиняють з використанням шантажу потерпілого;
- c) сукупність злочинів що посягають на основи національної безпеки;
- d) заподіяння тілесних ушкоджень з метою заволодіння майном потерпілого;
- e) вчинення розбоїв, грабежів, вимагання.

152. Структура насильницької злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами насильницьких злочинів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

153. Об'єктами посягання при насильницьких злочинах не є:

- a) життя і здоров'я;
- b) честь та гідність;
- c) статевая свобода і статевая недоторканість;
- d) власність;
- e) духовний розвиток.

154. Ознаками насильницьких злочинів є:

- a) фізичні блага особистості;
- b) засобом посягання є фізичне або психічне насильство;
- c) посягання носить умисний характер;

- d) грабіж;
- e) злочини скоюються проти волі потерпілого.

155. Однією з причин скоєння насильницьких злочинів є:

- a) співвідношення рівня населення з рівнем їх фактичного задоволення;
- b) стан сімейно-побутових відносин;
- c) незбалансованість фінансових вкладів в виробничу сферу виховання і культуру;
- d) нестабільність у суспільстві;
- e) соціальні розшарування.

156. До осіб, які схильних до вчинення насильницьких злочинів відносяться:

- a) осіб, які зловживають алкоголем;
- b) особи, які безцільно проводять час;
- v) особи, які схильні до хуліганських дій;
- г) усталені повторювані конфлікти;
- д) наявність непогашеної судимості за насильницькі злочини.

157. Який з перелічених злочинів не відноситься до насильницької злочинності:

- a) грабіж (ч.1 ст. 186 КК України);
- b) розбій (ст. 187 КК України);
- c) зґвалтування (ст. 152 КК України);
- d) умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України);
- e) умисне вбивство (ст. 115 КК України).

158. Ціна насильницької злочинності – це:

- a) характер і обсяг заподіяної насильницькими злочинами матеріальної та іншої шкоди, включаючи витрати держави і суспільства на протидію їй;
- b) співвідношення між групами й видами злочинів, вчинених різними категоріями правопорушників;
- c) сукупність злочинів, які не ввійшли у процесі аналізу злочинності до статистичних даних;
- d) матеріальна та інша шкода заподіяна державі;
- e) Витрати держави і суспільства на боротьбу зі злочинністю.

159. За територіальним критерієм, до заходів протидії насильницькій злочинності не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) середньоазіатські;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) загальнодержавні.

160. Державна злочинність – це:

- a) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, що вчинені проти основ національної безпеки країни на певній території за певний період часу;
- b) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, що вчинені проти забезпечення цілісності державних кордонів України;
- c) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, що вчинені проти забезпечення збереження відомостей, які становлять державну таємницю;
- d) злочини, об'єктом посягання яких є громадський порядок;
- e) посягання на життя державного чи громадського діяча.

161. Структура державної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених проти основ національної безпеки країни, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

162. За територіальним критерієм, до заходів протидії злочинам проти держави не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) міжрегіональні;
- c) міжантичні;
- d) регіональні;
- e) загальнодержавні.

163. Економічна злочинність – це:

- a) сукупність злочинних діянь які порушують нормальну роботу підприємств та установ;
- b) сукупність діянь і осіб, що їх скоїли, які спричиняють шкоду охоронюваним кримінальним законом економічним інтересам держави та громадян шляхом вбивств;
- c) протиправні дії спрямовані на підрив діяльності національного банку;
- d) незаконна діяльність, пов'язана із вивезенням економічно важливих ресурсів за межі країни;
- e) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, які спричиняють шкоду охоронюваним кримінальним законом економічним інтересам держави та громадянам шляхом розкрадань, господарських і корисливих посадових злочинів вчинені на певній території за певний період часу.

164. Структура економічної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів вчинених в економічній сфері, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

165. Ціна економічної злочинності – це:

- a) характер і обсяг заподіяної економічною злочинністю матеріальної та іншої шкоди, включаючи витрати держави і суспільства на протидію їй;
- b) співвідношення між групами й видами злочинів, вчинених різними категоріями правопорушників;
- c) сукупність злочинів, які не ввійшли у процесі аналізу злочинності до статистичних даних;
- d) матеріальна та інша шкода заподіяна державі;
- e) Витрати держави і суспільства на боротьбу зі злочинністю.

166. За територіальним критерієм, до заходів протидії економічним злочинам не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) середньоазіатські;

- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) загальнодержавні.

167. «Тіньова економіка» - це:

- a) викрадення предметів мистецтва на замовлення;
- b) сукупність протиправних угод стосовно товарів і послуг, які не знаходять свого відображення у відповідній системі реєстрації;
- c) економічна діяльність, предметом якої є виробництво зброї;
- d) реєстрація товарів, які мають значний економічний потенціал для держави, отриманих внаслідок оперативних дій правоохоронних органів;
- e) прихований потенціал виробничої діяльності підприємств, який міг би приносити додаткові кошти державі.

168. Комп'ютерна злочинність – це:

- a) незаконне використання інсайдерської інформації;
- b) незаконне виготовлення і розповсюдження лазерних дисків;
- c) вчинення шахрайських дій з фінансовими ресурсами;
- d) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, пов'язаних із незаконним використанням сучасних інформаційних технологій і засобів комп'ютерної техніки вчинені на певній території за певний період часу;
- e) незаконне тиражування і розповсюдження програм на портативних носіях інформації.

169. Структура комп'ютерної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами комп'ютерних злочинів вчинених у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

170. За територіальним критерієм, до заходів протидії комп'ютерним злочинам не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) міжпроцесорні.

171. Електоральна злочинність – це:

- a) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, пов'язаних з спотворенням волевиявлення населення в процесі проведення виборів або референдумів на певній території за певний період часу;
- b) вчинення злочинів в певній сфері економічної діяльності;
- c) вчинення злочинів, пов'язаних з порушенням правил дорожнього руху;
- d) вчинення злочинів, пов'язаних із незаконним використанням енергозберігаючих ресурсів;
- e) вчинення злочинів, пов'язаних із використанням електронно-обчислювальної техніки

172. Структура електоральної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами злочинів пов'язаних з спотворенням волевиявлення населення в процесі проведення виборів або референдумів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

173. За територіальним критерієм, до заходів протидії електоральним злочинам не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) міждільничні.

174. Екологічна злочинність – це:

- a) сукупність злочинів, що завдають шкоду підземним водам;
- b) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів, які завдають шкоду навколишньому природному середовищу вчинені на певній території за певний період часу;
- c) сукупність злочинів спрямованих на заподіяння шкоди підприємствам, які займаються очищенням повітря;
- d) вчинення особою злочинів на екологічно чистих підприємствах;
- e) порушення екологічної рівноваги в природному середовищі.

175. Структура екологічної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами екологічних злочинів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

176. До специфічних причин і умов екологічної злочинності не належить:

- a) науково-технічний прогрес;
- b) знищення лісового фонду;
- c) урбанізація;
- d) низький рівень освіти;
- e) ведення господарської діяльності з порушенням екологічних вимог.

177. За територіальним критерієм, до заходів протидії екологічним злочинам не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) стратосферні.

178. Транснаціональна злочинність – це:

- a) історично мінливе, соціальне і кримінально-правове явище, яке представляє собою систему реальних і конкретних злочинів які поширюються за межі однієї країни;
- b) злочинність, яка поширюється за межі однієї області;
- c) злочини, що посягають на міжнародний правопорядок чи завдають шкоди нормальному співіснуванню держав;
- d) злочинність, яка поширюється на різні етнічні групи;
- e) злочини, вчинювані особою на території іноземних держав.

179. Структура транснаціональної злочинності – це:

- a) її склад, поширеність та співвідношення між складовими видами транснаціональних злочинів, у конкретних умовах простору (території) та часу, за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- b) її склад у конкретних умовах простору;
- c) співвідношення між складовими видами злочинних проявів у часі;
- d) поширеність злочинних проявів за визначальних ознак злочинних діянь та осіб, які їх вчиняють;
- e) вчинення у конкретних умовах простору (території) та часу злочинів.

180. До транснаціональних злочинів не відноситься:

- a) контрабанда;
- b) торгівля людьми;
- c) незаконне ввезення мігрантів;
- d) крадіжка;
- e) міжнародний тероризм.

181. За територіальним критерієм, до заходів протидії транснаціональним злочинам не відносяться заходи:

- a) міждержавні;
- b) загальнодержавні;
- c) регіональні;
- d) міжрегіональні;
- e) конфесійні.

182. Кримінологічна інформація – це:

- a) – кримінологічно значуща інформація про об'єкти, які є предметом кримінології, тобто про злочинність і окремі злочини, особу злочинця, детермінацію злочинності та окремих злочинів, механізм їх вчинення, включаючи потерпілого, а також запобігання злочинності;
- b) - свідчення, що надходять від певних осіб і містять особисті погляди на кримінологічно значущі питання;
- c) - інформація, що надається державними органами, громадськими організаціями й оформлена за встановленими правилами;
- d) інформація про злочинність і окремі злочини;
- e) інформація про особу злочинця включаючи потерпілого.

183. Вибірковий метод кримінологічного дослідження – це:

- a) відбір і вивчення частини об'єктів спостереження, які представляють явище, що досліджується;
- b) вивчення порівняно невеликої кількості об'єктів кримінологічного дослідження визначених темою дослідження;
- c) вивчення соціальних явищ у їх конкретному вияві в певних умовах місця і часу;
- d) вибір вченим кримінологом методів дослідження соціальних явищ;
- e) відбір значущою для дослідження інформації зі ЗМІ.

184. Програма кримінологічного дослідження – це:

- a) тема, мета та завдання дослідження;
- b) науковий документ, який містить схему логічно обґрунтованого переходу від загальних теоретичних уявлень про досліджуване явище до використання інструментарію та виконання дослідницьких процедур;
- c) короткий опис проблеми на основі аналізу всього вже наявного комплексу наукових знань;
- d) план роботи кримінолога по дослідженню обраної теми;
- e) встановлена вищим законодавчим органом влади форма проведення кримінологічного дослідження.

185. Метод експертних оцінок – це:

- a) отримання інформації про об'єктивні і суб'єктивні факти від респондентів;
- b) безпосереднє сприйняття і опис фактів, подій, ситуацій та процесів;
- c) отримання висновків з певних досліджуваних питань, викладених групою спеціально відібраних експертів з числа наукових і практичних працівників;
- d) отримання результатів внаслідок проведення експерименту;
- e) новий експериментальний метод оцінки явищ що досліджуються.

186. Кримінологічне дослідження – це:

- a) процес отримання нових знань про злочинність, причини й умови, що її зумовлюють, особу злочинця для розробки та реалізації заходів, спрямованих на підвищення ефективності роботи з метою запобігання злочинним проявам;
- b) розробка методичних документів для збирання первинної інформації;
- c) розробка та втілення в правоохоронній практиці ефективних заходів запобіжної діяльності;
- d) процес роз'яснення нових поглядів на злочинність, її причини й умови;
- e) процес отримання нових знань про злочинність, її причини й умови для покращення норм кримінального законодавства.

187. Процес отримання, обробки й аналізу інформації з метою визначення майбутнього стану злочинності або ймовірності вчинення конкретного злочину – це:

- a) кримінологічне планування;
- b) кримінологічна профілактика;
- c) кримінологічне прогнозування;
- d) кримінологічне запобігання злочинності;
- e) кримінологічна статистика.

188. Основними методами кримінологічного прогнозування є:

- a) метод екстраполяції;
- b) метод експертних оцінок;
- c) моделювання;
- d) варіанти а) b) і c);
- e) варіанти а) b).

189. Методом кримінологічного прогнозування є:

- a) метод екстраполяції;
- b) метод планування поведінки;
- c) статистичний метод;
- d) метод обґрунтування даних;
- e) географічний метод.

190. Метод екстраполяції в кримінологічному дослідженні – це:

- a) використання оцінок "експерта-лідера" в певній сфері прогнозування;

- b) це поширення на майбутнє певних елементів досліджуваного явища з минулого і сучасного;
- c) розроблення й аналіз моделей, які створюються на базі статистичного матеріалу минулого й сучасного;
- d) розробка системи математичних формул, що описують динаміку злочинності з урахуванням взаємодії комплексу факторів, що істотно впливають на неї;
- e) перенесенні закономірностей розвитку схожих подій за часом чи з інших сфер знання.

191. Моделювання – це:

- a) використання оцінок "експерта-лідера" в певній сфері прогнозування;
- b) це поширення на майбутнє певних елементів досліджуваного явища з минулого і сучасного;
- c) розроблення й аналіз моделей, які створюються на базі статистичного матеріалу минулого й сучасного;
- d) розробка системи математичних формул, що описують динаміку злочинності з урахуванням взаємодії комплексу факторів, що істотно впливають на неї;
- e) перенесенні закономірностей розвитку схожих подій за часом чи з інших сфер знання.

192. Короткострокове кримінологічне прогнозування – це прогноз на:

- a) місяць;
- b) тиждень;
- c) рік;
- d) півріччя;
- e) п'ятиріччя.

193. Перспективне кримінологічне прогнозування – це прогноз на:

- a) рік-два;
- b) п'ять років;
- c) три-п'ять років;
- d) 10-15 років;
- e) п'ять-сім років.

194. Індивідуальне прогнозування злочинної поведінки можна здійснювати лише щодо осіб, які:

- a) в минулому не вчиняли злочинів;
- b) в минулому вчиняли злочини;
- c) в майбутньому планують вчинити злочини;
- d) були жертвами злочинів;
- e) тимчасово вчиняють злочини.

195. Обґрунтованість кримінологічного прогнозування полягає в тому, що:

- a) прогноз злочинності не повинен залежати від особистих або групових інтересів і видавати бажане за істину;
- b) високий ступінь прогнозу має здійснюватися з достовірністю;
- c) воно повинно ґрунтуватися на аналізі криміногенних факторів в їх динаміці;
- d) воно повинно ґрунтуватися на аналізі криміногенних факторів в межах міста;
- e) воно повинно ґрунтуватися на аналізі сталих факторів.

196. Всі нормативно правові акти, які є предметом кримінологічної експертизи поділяються на:

- a) укази і постанови;
- b) кодекси і закони;
- c) закони і підзаконні нормативно-правові акти;
- d) постанови і розпорядження;

е) розпорядження і листи.

197. До підзаконних нормативно-правових актів які є предметом кримінологічної експертизи не належать:

- а) кримінальний кодекс України;
- б) постанови Кабінету Міністрів України;
- в) укази Президента;
- г) акти міністерств і відомств;
- д) акти місцевих органів влади і самоврядування.

198. Укази, які є предметом кримінологічної експертизи, видаються:

- а) Кабінетом міністрів України;
- б) Президентом України;
- в) Верховною Радою України;
- г) органами місцевого самоврядування;
- д) головою міської ради.

199. Закони, які є предметом кримінологічної експертизи, поділяються на:

- а) конституційні і звичайні;
- б) кодифікаційні і звичайні;
- в) поточні і звичайні;
- г) звичайні і особливі;
- д) конституційні і антиконституційні.

200. Закони, які є предметом кримінологічної експертизи, можуть бути прийняті:

- а) Кабінетом міністрів України;
- б) на референдумі;
- в) Президентом України;
- г) спікером ВРУ;
- д) головою конституційного суду.